B1 Gezinshereniging en gezinsvorming

B1 Gezinshereniging en gezinsvorming

1	**Huwelijk**
1.1	Gezinshereniging of gezinsvorming
1.1.1	Toelating in het kader van gezinshereniging
1.1.2	Toelating in het kader van gezinsvorming
1.1.2.1	Bijzondere regels in het kader van gezinsvorming
1.2	Algemene vereisten voor toelating van de echtgeno(o)t(e)
1.2.1	Geldigheid van het huwelijk
1.2.1.1	Voorkoming schijnhuwelijken
1.2.2	Samenwoning
1.2.3	Middelen van bestaan
1.2.3.1	Uitgangspunt
1.2.3.2	Hoofdregels
1.2.3.3	Uitzondering op het begrip duurzaam
1.2.3.4	Voldoende middelen van bestaan
1.2.3.5	Afwijking van het middelenvereiste
1.2.4	Passende huisvesting
1.2.5	Geen gevaar voor de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid
1.3	Klemmende redenen van humanitaire aard
1.4	Beperking en voorschriften
1.5	Bevoegdheid
2	**Voortgezet verblijf na verbreking huwelijk**
2.1	Verbreking
2.2	Huwelijk korter dan drie jaar
2.2.1	De vreemdeling die na het verbreken van het huwelijk binnen drie jaren een aanvraag indient voor het verrichten van arbeid in loondienst
2.2.2	De vreemdeling die na het verbreken van het huwelijk binnen drie jaren een aanvraag indient voor het verrichten van arbeid als zelfstandige
2.3	Huwelijk drie jaar of langer
2.3.1	Zoekjaar
2.3.2	Peildatum
2.3.3	Toelichting
2.4	Klemmende redenen van humanitaire aard
2.4.1	Vreemdelingen die verblijven in een opvanghuis
2.4.2	Bevoegdheid en beperking
2.5	Internationale verplichtingen
2.5.1	Artikel 8 EVRM
2.5.2	Voortgezet verblijf Turkse werknemers
2.6	Overgangsregeling
2.7	Bevoegdheid

3	**Relatie**
3.1	Bestaande of nieuwe relatie
3.1.1	Toelating in het kader van een bestaande relatie
3.1.2	Toelating in het kader van een nieuwe relatie
3.1.2.1	Bijzondere regels in het kader van een nieuwe relatie
3.2	Algemene vereisten voor toelating van de partner
3.2.1	Exclusieve en vaste relatie
3.2.2	Beide partners dienen ongehuwd te zijn
3.2.2.1	Beide partners dienen een officieel en gelegaliseerd document over te leggen waaruit hun ongehuwde burgerlijke staat blijkt
3.2.3	Middelen van bestaan
3.2.3.1	Uitgangspunt
3.2.3.2	Hoofdregels
3.2.3.3	Uitzondering op het begrip duurzaam
3.2.3.4	Voldoende middelen van bestaan
3.2.4	Passende huisvesting
3.2.5	Geen gevaar voor de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid
3.3	Beperking en voorschriften
3.4	Bevoegheid
4	**Voortgezet verblijf na verbreking relatie**
4.1	Verbreking
4.2	Relatie korter dan drie jaar
4.2.1	De vreemdeling die na het verbreken van de relatie binnen drie jaren een aanvraag indient voor het verrichten van arbeid in loondienst
4.2.2	De vreemdeling die na het verbreken van de relatie binnen drie jaren een aanvraag indient voor het verrichten van arbeid als zelfstandige
4.3	Relatie drie jaar of langer
4.3.1	Zoekjaar
4.3.2	Peildatum
4.3.3	Toelichting
4.4	Voortgezet verblijf op grond van een ander doel
4.4.1	Vreemdelingen die verblijven in een opvanghuis
4.4.2	Bevoegdheid
4.5	Internationale verplichtingen
4.5.1	Artikel 8 EVRM
4.5.2	Voortgezet verblijf Turkse werknemers
4.6	Overgangsregeling
4.7	Bevoegdheid
5	**Kinderen**
5.1	Feitelijk behoren tot het gezin
5.1.1	Gelegaliseerde stukken betreffende de familierechtelijke betrekking
5.1.2	Toepassing DNA-onderzoek
5.2	Algemene vereisten voor toelating van kinderen
5.2.1	Middelen van bestaan
5.2.1.1	Uitgangspunt
5.2.1.2	Hoofdregels
5.2.1.3	Uitzondering op het begrip duurzaam
5.2.1.4	Voldoende middelen van bestaan
5.2.1.5	Afwijking van het middelenvereiste
5.2.2	Passende huisvesting

Sdu Uitgevers – VC (juni 2000, Aanv. 26)

5.2.3	Geen gevaar voor de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid
5.3	Alsnog toelating van meerderjarig geworden kinderen
5.3.1	Indien pas later aan het huisvestingsvereiste wordt voldaan
5.3.2	Militaire dienst
5.4	Beperking en voorschriften
5.5	Bevoegdheid
6	**Verbreking gezinsband kinderen**
7	**Verruimde gezinshereniging**
7.1	Feitelijk behoren tot het gezin
7.1.1	Stukken betreffende de familierechtelijke betrekking
7.1.2	Toepassing DNA-onderzoek
7.2	Algemene vereisten voor toelating van gezinsleden in het kader van verruimde gezinshereniging
7.2.1	Middelen van bestaan
7.2.1.1	Uitgangspunt
7.2.1.2	Hoofdregels
7.2.1.3	Uitzondering op het begrip duurzaam
7.2.1.4	Voldoende middelen van bestaan
7.2.1.5	Afwijking van het middelenvereiste
7.2.2	Passende huisvesting
7.2.3	Geen gevaar voor de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid
7.3	Beperking en voorschriften
7.4	Bevoegdheid
8	**Verbreking gezinsband**
8.1	Gezinsband korter dan drie jaar
8.2	Gezinsband drie jaar of langer
8.3	Het verblijf van de vreemdeling behoort wegens klemmende redenen van humanitaire aard te worden voortgezet
8.4	Bevoegdheid
9	**Toelating van vreemdelingen van 65 jaar en ouder**
9.1	Algemene vereisten voor toelating
9.2	Beperking en voorschriften
9.3	Bevoegdheid
10	**Overige bijzondere categorieën gezinsleden**
11	**Familie- of gezinsleven**
11.1	Eerste toelating
11.2	Voortgezet verblijf
11.3	Beperking

Sdu Uitgevers – VC (juni 2000, Aanv. 26)

1 Huwelijk

Voor een vergunning tot verblijf komt in aanmerking de echtgeno(o)t(e) van:
1. een Nederlander;
2. een vreemdeling die is toegelaten op grond van art. 9 of 10 Vw.

Alvorens in te gaan op de meer algemene vereisten voor toelating (zie 1.2), moet eerst vastgesteld worden of voldaan wordt aan een aantal bijzondere regels (zie 1.1).

In alle gevallen waarin afhankelijk verblijf wordt toegestaan aan een vreemdeling bij een vreemdeling die hier verblijft onder een beperking van tijdelijke aard, dient een model D63 ondertekend te worden alvorens tot afgifte van de vergunning tot verblijf over te gaan.

Voor het gezinsherenigingsbeleid voor toegelaten vluchtelingen wordt verwezen naar B7/17.

1.1 Gezinshereniging of gezinsvorming

1.1.1 Toelating in het kader van gezinshereniging

Gezinshereniging is het verblijf op grond van een huwelijk dat reeds bestond toen beide echtgenoten nog in het buitenland verbleven.

1.1.2 Toelating in het kader van gezinsvorming

Gezinsvorming is verblijf op grond van een huwelijk, gesloten op een tijdstip dat één van de echtgenoten reeds in Nederland verbleef.

1.1.2.1 *Bijzondere regels in het kader van gezinsvorming*

a. Wachttermijn van drie jaar Een vreemdeling die zelf in het kader van gezinshereniging is toegelaten, dient ten minste drie jaar verblijf op grond van art. 9 of 10 Vw te hebben genoten, alvorens de echtgeno(o)t(e) kan worden toegelaten.
Indien de hoofdpersoon niet aan de wachttermijn van drie jaar voldoet, kan de aanvraag op die grond worden afgewezen en kan toetsing aan de overige voorwaarden achterwege blijven.

Overgangsregeling Deze wachttermijn van drie jaar geldt voor de vreemdeling die na 17 september 1993 in het kader van gezinshereniging tot Nederland is toegelaten. De wachttermijn geldt niet voor de vreemdeling die vóór 17 september 1993 reeds tot Nederland is toegelaten.

b. *Leeftijdseis* Toelating in het kader van gezinsvorming is mogelijk indien beide echtgenoten 18 jaar of ouder zijn.

1.2 Algemene vereisten voor toelating van de echtgeno(o)t(e)

De algemene vereisten zijn:
- geldigheid van het huwelijk (zie 1.2.1);
- gelegaliseerde huwelijksakte (zie 1.2.1 en C-4);
- samenwoning (zie 1.2.2);
- voldoende middelen van bestaan (zie 1.2.3);

- passende huisvesting (zie 1.2.4);
- geen gevaar voor de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid (zie 1.2.5).

1.2.1 Geldigheid van het huwelijk

Het moet gaan om een geldig huwelijk.
Dit is het geval, indien:
1. het huwelijk is gesloten voor een Nederlandse ambtenaar van de burgerlijke stand;
2. het huwelijk is gesloten op een ambassade of consulaat van het land van herkomst van één van de echtgenoten, voor zover geen van beiden de Nederlandse nationaliteit bezit; hetzij
3. het huwelijk is gesloten volgens de wet in het land waar de huwelijksvoltrekking heeft plaatsgevonden.

Het is echter mogelijk dat een huwelijk gesloten volgens het recht in het land waar de huwelijksvoltrekking heeft plaatsgevonden, wegens strijd met de openbare orde, niet voor erkenning in Nederland in aanmerking komt. Het onthouden van erkenning aan een buiten Nederland gesloten huwelijk brengt met zich mee dat aan dat huwelijk niet de rechtsgevolgen kunnen toekomen die wel aan een rechtsgeldig en erkend huwelijk toekomen. Dit betekent dat een dergelijk huwelijk niet de basis kan vormen voor verlening van een vergunnning tot verblijf.
In gevallen waarin twijfel bestaat over de rechtsgeldigheid van een in het buitenland gesloten huwelijk verdient het aanbeveling contact op te nemen met de IND.

Huwelijksakte
Het bestaan van een geldig huwelijk moet met gelegaliseerde officiële bescheiden worden aangetoond (zie A4/6.7.2 en C-4). Naast het vereiste dat er sprake moet zijn van een rechtsgeldig huwelijk, geldt als zelfstandig vereiste dat het huwelijk ook aan de hand van officiële en gelegaliseerde bescheiden moet worden aangetoond (zie C-4). Dat waarborgt dat de vreemdeling die als huwelijkspartner wenst te worden toegelaten ook daadwerkelijk gehuwd is met degene bij wie verblijf als huwelijkspartner wordt beoogd en dat de gegevens die bij de IND, de GBA en de verschillende overheidsdiensten bekend zijn, juist en eensluidend zijn.

Het bestaan van een rechtsgeldig huwelijk en het overleggen van officiële en gelegaliseerde bescheiden zijn twee zelfstandige voorwaarden. Aan beide voorwaarden moet dus worden voldaan. De huwelijkspartners dienen zowel rechtsgeldig gehuwd te zijn en zij dienen dat door gelegaliseerde officiële bescheiden aan te tonen bij het bestuursorgaan. De aanvrager kan niet in aanmerking komen voor toelating als huwelijkspartner indien slechts aan één of aan geen van beide voorwaarden wordt voldaan.

Nadrukkelijk wordt gewezen op de uitzonderingen op het vereiste van legalisatie van bewijsstukken zoals opgenomen in de circulaire aan de ambtenaren van de burgerlijke stand en de gemeentelijke basisadministratie van 12 januari 2000 (kenmerk 500196619916) inzake legalisatie en verificatie. Deze circulaire is opgenomen in deel C-4. Zie ook A4/6.7.2.

Polygame huwelijken
In alle gevallen waarin sprake is of is geweest van een polygame situatie, kan er maar één vrouw en de uit haar geboren minderjarige kinderen worden toegelaten tot Nederland. Voor andere vrouwen waarmee ooit een polygame situatie is geweest en de uit haar geboren kinderen geldt dat zij niet in aanmerking kunnen komen voor toelating, ook niet als ten tijde van hun komst naar Nederland nog slechts sprake is van één huwelijk.
Ook indien de in Nederland verblijvende hoofdpersoon met een andere man of vrouw duurzaam samenleeft, wordt geen verblijf toegestaan aan de wettelijke echtgenote en eventuele andere gezinsleden.

1.2.1.1 Voorkoming schijnhuwelijken

1. Inwerkingtreding van de Wet Voorkoming Schijnhuwelijken
Op 1 noverriber 1994 is de Wet Voorkoming Schijnhuwelijken (de Wet van 2 juni 1994 tot wijziging van de Titels 4 en Titel 5 van het Burgerlijk Wetboek en van de Wet gemeentelijke basisadministratie – Stb. 405) in werking getreden. Vanaf deze datum gelden nieuwe regels voor het in Nederland voltrekken van een huwelijk, waarbij ten minste een der partners niet de Nederlandse nationaliteit heeft, alsmede voor het inschrijven van een dergelijk in het buitenland aangegaan huwelijk bij de gemeentelijke basisadministratie.
De nieuwe regelgeving maakt het mogelijk preventief op te treden tegen het sluiten van schijnhuwelijken in Nederland en het inschrijven van in het buitenland gesloten schijnhuwelijken in de Nederlandse gemeentelijke basisadministratie. Een schijnhuwelijk is een huwelijk dat wordt aangegaan met als enig oogmerk de (nog) niet (meer) tot Nederland toegelaten buitenlandse partner, een verblijfsrecht te verschaffen. Effectieve uitvoering van de nieuwe wet vereist nauwe samenwerking tussen de korpschef en de ambtenaren van de burgerlijke stand en de ambtenaren van de gemeentelijke basisadministratie.

Sdu Uitgevers – VC (juni 2000, Aanv. 26)

van schijnhuwelijken in Nederland en het inschrijven van in het buitenland gesloten schijnhuwelijken in de Nederlandse gemeentelijke basisadministratie. Een schijnhuwelijk is een huwelijk dat wordt aangegaan met als enig oogmerk de (nog) niet (meer) tot Nederland toegelaten buitenlandse partner, een verblijfsrecht te verschaffen. Effectieve uitvoering van de nieuwe wet vereist nauwe samenwerking tussen de korpschef en de ambtenaren van de burgerlijke stand en de ambtenaren van de gemeentelijke basisadministratie.

2. De verklaring ex art. 44 – 1, onder J Boek 1 Burgerlijk Wetboek De ambtenaar van de burgerlijke stand zal een aanstaand echtpaar, van wie ten minste een der partners vreemdeling is, voorafgaande aan het opmaken van de akte van huwelijksaangifte, verwijzen naar de korpschef van de politieregio waaronder de gemeente ressorteert. Ook de ambtenaar van de gemeentelijke basisadministratie zal voorafgaande aan de inschrijving van een in het buitenland gesloten huwelijk, waarbij ten minste een der partners vreemdeling is, het echtpaar naar de plaatselijke korpschef verwijzen. In beide gevallen dient de buitenlandse partner van het (aanstaande) echtpaar volgens de nieuwe wet een verklaring aan te vragen bij de korpschef. De verklaring van de korpschef is een advies aan de ambtenaar van de burgerlijke stand of de gemeentelijke basisadrninistratie voor diens beslissing om medewerking te verlenen of te weigeren aan het sluiten of inschrijven van een huwelijk.

3. Wie dient de verklaring aan te vragen De verklaring dient aangevraagd te worden door:

1. de (aanstaande) echtgenoot die niet de Nederlandse nationaliteit bezit, ook indien hij reeds verblijfsgerechtigd is;
2. beide (aanstaande) echtgenoten indien geen van beide de Nederlandse nationaliteit bezit;
   Voor elk van hen dient een afzonderlijke verklaring te worden opgemaakt.
3. de in Nederland verblijvende echtgenoot als de echtgenoot ten behoeve van wie de verklaring moet worden aangevraagd geen woonplaats in Nederland heeft.

Geen verklaring is vereist indien de (aanstaande) echtgenoten aannemelijk kunnen maken dat zij beide buiten Nederland woonplaats zullen hebben.

*4. **Waar en wanneer dient de verklaring aangevraagd te worden*** De verklaring moet worden aangevraagd bij de korpschef:

1. voor de huwelijksaangifte;
   Deze vei-klaring moet voorafgaande aan de aangifte van het huwelijk aan de ambtenaar van de burgerlijke stand worden verzonden. De ambtenaar van de burgerlijke stand kan weigeren de akte van aangifte op te maken indien hij op grond van de hem bekende feiten of omstandigheden (waaronder de verklaring) tot de overtuiging is gekomen dat het een schijnhuwelijk betreft.
2. wanneer sinds de afgifte van een eerdere verklaring 2 maanden zijn verstreken;
   De verklaring van de korpschef heeft een geldigheidsduur van 2 maanden. Indien derhalve tussen het tijdstip van de afgifte van de verklaring en dat van de huwelijksvoltrekking meer dan 2 maanden verstrijken, dient voor de voltrekking van het huwelijk opnieuw een verklaring door de korpschef te worden overgelegd. De verblijfsrechtelijke positie van de vreemdeling kan immers gewijzigd zijn.
3. voor de inschrijving van een buitenlands huwelijk;
   Een verklaring van de korpschef is eveneens vereist voorafgaande aan de inschrijving van een in het buitenland aangegaan huwelijk van wie ten minste een der partners vreemdeling is, in de registers van de burgerlijke stand te Den Haag of in de gemeentelijke basisadministratie.

5. Het invullen van de verklaring

5a. De verklaring (D79-1) De verklaring is opgenomen als model D79-1 en in het VAS. Het formulier voor de verklaring bestaat uit **3** delen en dient zorgvuldig te worden ingevuld.

1. Het eerste deel bevat een overzicht van de personalia betreffende de persoon op wie de verklaring van toepassing is en, voor zover toepasselijk, de leden van zijn gezin. Dit deel vult de aanvrager in, zonodig samen met de korpschef. Dit deel wordt ondertekend door de aanvrager.
   De korpschef dient deze gegevens te vergelijken met de gegevens in het VAS of de handmatige vreemdelingenadministratie, voor zover deze beschikbaar zijn. Als het gaat om een eerste aanmelding vindt opname in het VAS gelijktijdig plaats met het opmaken van het formulier.
2. Het tweede deel heeft betrekking op de verblijfspositie van de aanvrager en wordt dan ook ingevuld door de korpschef. De meeste gegevens worden rechtstreeks ingevuld vanuit het VAS. Voorafgaande aan het landelijk operationeel worden van het VAS dient echter het gehele formulier nog tijdelijk handmatig te worden ingevuld.
3. Het derde deel bevat een ruimte voor opmerkingen ten aanzien van de eerste 2 delen en mededelingen die specifiek betrekking hebben op de vraag of er sprake kan zijn van een schijnhuwelijk.

De korpschef stuurt de verklaring, liefst binnen 2 weken na de aanvraag, rechtstreeks naar de desbetreffende ambtenaar van de burgerlijke stand of van de gemeentelijke basisadministratie.

5b. De vragenlijst (D79-2) Ook ingeval bij de korpschef een vermoeden bestaat dat het om een schijnhuwelijk gaat, is hij verplicht de verklaring af te geven. Het is immers de uitsluitende bevoegdheid van de ambtenaar van de burgerlijke stand om al of niet te weigeren een akte van huwelijksaangifte op te maken en een huwelijk te voltrekken, dan wel van de ambtenaar van de gemeentelijke basisadministratie om al of niet inschrijving van een in het buitenland gesloten huwelijk te weigeren. Indien er feiten en omstandigheden zijn die op een schijnhuwelijk kunnen wijzen dient de korpschef een standaardvragenlijst in te vullen. Deze vragenlijst dient ingevuld als bijlage te worden meegezonden aan de ambtenaar van de burgerlijke stand of van de gemeentelijke basisadministratie. De vragenlijst is opgenomen als model D79-2.
De korpschef dient de vragenlijst te benutten om feiten en omstandigheden van verblijfsrechtelijke aard en overige waarnemingen die indicaties voor een schijnhuwelijk kunnen zijn, duidelijk te maken voor de ambtenaar van de burgerlijke stand of van de gemeentelijke basisadministratie. Deze geobjectiveerde gegevens vormen immers de onderbouwing voor de motivering van de ambtenaar van de burgerlijke stand of van de gemeentelijke basisadministratie om te weigeren. De waarnemingen dient de korpschef dan ook te onderbouwen.
De onderbouwing van de conclusie dat sprake is van een schijnhuwelijk moet gebaseerd zijn op een combinatie van objectieve en toetsbare criteria. De beoordeling of er sprake is van een schijnhuwelijk zal altijd op meerdere feiten en omstandigheden moeten berusten. De lijst is niet limitatief. Het formulier biedt ruimte om overige waarnemingen weer te geven.

*6. **Verhouding tussen de toelatingsprocedure en de procedure** voorkoming schijnhuwelijken* De korpschef is verplicht op aanvraag van betrokken vreemdeling de verklaring zo snel mogelijk, liefst binnen 2 weken na aanvraag, af te geven aan de burgerlijke stand of de gemeentelijke basisadministratie. Zulks ook indien de korpschef een vermoeden heeft dat het om een schijnhuwelijk gaat. Het gaat hier immers om een

Indien de vreemdeling gelijktijdig met de aanvraag om een verklaring, een aanvraag om toelating tot Nederland indient, kan daarop volgens de daarvoor geldende regels een beslissing worden genomen. Wel dient de verklaring te worden afgegeven. Ook kan de betrokken vreemdeling worden gewezen op de noodzaak van het aanvragen van een machtiging tot voorlopig verblijf in het land van herkomst.

7. Procedure na afgifte van de verklaring
7a. Weigering ambtenaar burgerlijke stand/gemeentelijke basisadministratie De ambtenaar van de burgerlijke stand of van de gemeentelijke basisadministratie kan weigeren medewerking te verlenen aan de voltrekking van een huwelijk of aan de inschrijving van een buitenlands huwelijk, wegens ongenoegzaamheid van de stukken of wegens strijd met de Nederlandse openbare orde (art. 16b, lid 1 of 2, Titel 4, Boek 1 Burgerlijk Wetboek). Het betrokken (aanstaande) echtpaar ontvangt van deze weigering een gemotiveerde beslissing. Van deze beslissing dient de desbetreffende ambtenaar een afschrift aan de korpschef te zenden. Een standaard-terugmeldformulier is opgenomen als model D79-3 en in het VAS.

7b. Stuiten of vordering tot nietigverklaring door het openbaar ministerie Het openbaar ministerie kan een huwelijk stuiten of de nietigverklaring van een huwelijk vorderen wegens strijd met de openbare orde (art. 50, lid 3, Titel 5, Boek 1 Burgerlijk Wetboek). De korpschef dient hiertoe gegevens of indicaties die hij bijv. bij de verlenging van de (afhankelijke) verblijfstitel of bij adrescontroles waarneemt, door te geven aan het openbaar ministerie. Het openbaar ministerie zal overigens ook op eigen initiatief, bijv. aan de hand van een door een der huwelijkspartners gepleegd strafbaar feit, tot stuiting of vordering tot nietigverklaring kunnen besluiten. Het openbaar ministerie informeert de korpschef over een eventuele procedure middels een standaard-aflocipbericht (bijlage bij de model-conclusie van het openbaar ministerie).

8. *Registratie* In alle gevallen waarin een verklaring wordt afgegeven, dient deze in het VAS van een bepaalde code worden voorzien (positief/negatief/twijfel). Vanaf 1 januari 1995 is het VAS hierop ingericht. Ook in een eventuele handmatige administratie dienen deze gevallen achteraf op eenvoudige wijze terug te vinden te zijn. Bovendien dienen de terugmeldingen (D79-3) en de afloopberichten (ingeval van procedures,)zorgvuldig in het VAS te worden geregistreerd.

1.2.2 Samenwoning

De echtgerioten dienen feitelijk samen te wonen.
Naast het voeren van een gemeenschappelijke huishouding dienen beiden op hetzelfde adres in het bevolkingsregister te zijn ingeschreven.
Ook dient naar buiten toe éénzelfde adres te worden gevoerd, bijvoorbeeld naar de werkgever, de belastingdienst en het ziekenfonds.
Voor vreemdelingen die vanuit het buitenland verblijf aanvragen, geldt dat zij direct na toelating in Nederland met hun echtgeno(o)t(e) dienen te gaan samenwonen.

1.2.3 Middelen van bestaan

1.2.3.1 Uitgangspunt
Degene bij wie toelating als gezinslid wordt beoogd, moet *duurzaam* en zelfstandig beschikken over *voldoende middelen* van bestaan. De ratio van deze bepaling is dat voorkomen moet worden dat na toelating van het betreffende gezinslid aanspraak op een (aanvullende) bijstandsuitkering ontstaat dan wel een beroep op een andere uitkering gefinancierd uit de openbare middelen kan worden gedaan.

1.2.3.2 Hoofdregels

Degene bij wie toelating als gezinslid wordt beoogd moet duurzaam en zelfstandig beschikken over voldoende middelen van bestaan.

Onder ***voldoende middelen van bestaan*** wordt verstaan een netto-inkomen, dat ten minste gelijk is aan het bestaansminimum voor een gezin in de zin van de Algemene bijstandswet (Abw). Voor de vaststelling van het geldende bestaansminimum bestaan normbedragen, die halfjaarlijks worden bijgesteld en die kunnen worden opgevraagd bij de Gemeentelijke Sociale Dienst.
Voor de vaststelling of er sprake is van voldoende inkomen dient strikt aan deze normen te worden getoetst.

Middelen van bestaan worden als ***duurzaam*** beschouwd indien deze voor een periode van nog ten minste één jaar beschikbaar zijn. Ook voor zelfstandigen geldt, dat de duurzaamheid van voldoende middelen aantoonbaar moet zijn. Dit kan blijken uit een balans, een winst- en verliesrekening en uit maandelijkse opgaven van bedrijfsresultaten.

Indien bij een arbeidscontract met een duur van ten minste één jaar een proeftijd is overeengekomen, kan het contract eerst als duurzaam worden aangemerkt als de proeftijd met succes is doorlopen. In dit geval wordt de proeftijd niet in mindering gebracht op de duur van het contract.

In de agrarische sector (land- en tuinbouw, sierteelt) wordt gewerkt met een veelvoud van dienstverbanden. Het betreft hier seizoensgebonden en van de weersgesteldheid afhankelijke werkzaamheden. In hoofdzaak kan onderscheid worden gemaakt tussen een los en een vast dienstverband.

Een vast dienstverband is per definitie voor onbepaalde duur. Indien er gedurende een periode niet kan worden gewerkt, garandeert de werkgever doorbetaling van het loon. Inkomsten uit een vast dienstverband in de sector als hier bedoeld kunnen daarom als duurzaam worden aangemerkt na het verstrijken van de proefperiode.

Kenmerk van een los dienstverband is dat de werkgever het dienstverband tussentijds kan onderbreken. Hierbij komt het risico van inkomstenverlies voor rekening van de werknemer. Een los dienstverband kan worden aangegaan voor een bepaald werk, voor bepaalde tijd of voor onbepaalde tijd. Voor zover het dienstverband voor een bepaald werk of voor een bepaalde tijd (korter dan een jaar) is aangegaan, worden inkomsten hieruit niet als duurzaam aangemerkt.
Inkomsten uit een los dienstverband voor langer dan een jaar of voor onbepaalde tijd zijn eerst duurzaam in de zin van de Vreemdelingenwet indien men ten tijde van de aanvraag reeds minimaal één jaar inkomsten uit dit dienstverband verworven heeft, omdat niet op voorhand gewaarborgd is dat er sprake is van inkomsten uit een ononderbroken dienstverband met de werkgever van ten minste een jaar.

1.2.3.3 Uitzondering op het begrip duurzaam

In verband met de flexibilisering van de arbeidsmarkt wordt door werkgevers steeds meer gebruik gemaakt van kortdurende arbeidsovereenkomsten. Hierdoor wordt het overleggen van een arbeidscontract met een minimale duur van één jaar steeds moeilijker. In dit beleid wordt derhalve aansluiting gezocht bij deze ontwikkeling. Uitgangspunt blijft echter het aantonen van de duurzaamheid van de middelen van bestaan. Beschikt degene bij wie verblijf wordt beoogd niet over een arbeidsovereenkomst met de minimale duur van één jaar dan wordt aan de hand van zijn arbeidsver-

leden vastgesteld of de duurzaamheid van zijn inkomsten voor de toekomst gegarandeerd is. Betrokkene moet in dit geval voldoen aan de volgende regel:

Inkomsten uit arbeid op basis van een arbeidsovereenkomst (inclusief uitzendwerk) met een duur van korter dan één jaar kunnen in afwijking van de hoofdregel als duurzaam worden aangemerkt, indien ten tijde van de aanvraag:
- door degene bij wie verblijf wordt beoogd reeds gedurende drie jaar onafgebroken (al dan niet op basis van overeenkomsten met een bepaalde duur) gewerkt is en in die gehelt: periode een inkomen uit arbeid is verworven dat ten minste gelijk is aan het toepasselijke bestaansminimum in de zin van de Algemene bijstandswet; en
- deze inkomsten uit arbeid voor nog minimaal zes maanden beschikbaar zijn.

Kortdurende tijdvakken van werkloosheid, waarin ingevolge de Werkloosheidswet een uitkering werd genoten, worden bij de driejaarsperiode als inkomen uit arbeid meegeteld. In deze driejaarsperiode mag het totaal van deze tijdvakken van werkloosheid niet meer dan 26 weken bedragen. De ratio van deze bepaling is dat kortdurende werkloosheid veroorzaakt door het overstappen van de ene baan in de andere de betrokkene niet in alle gevallen tegengeworpen wordt.

1.2.3.4 Voldoende middelen van bestaan

In het onderstaande wordt het begrip 'inkomen' nader uitgewerkt.

***Als** inkomen* geldt:
- een inkomen uit arbeid in loondienst of een inkomen uit arbeid als zelfstandige;
- een inkomensvervangende uitkering waarvoor premie wordt afgedragen. Een uitkering waarvoor geen premie is afgedragen, zoals de Abw, wordt niet aangemerkt als voldoende middelen van bestaan in de zin van de Vreemdelingenwet; een inkomen krachtens de ZW is duurzaam indien betrokkene beschikt over een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur;
- een inkomen uit arbeid ingevolge de Wet Sociale Werkvoorziening;
- een inkomen uit vermogen: deze inkomsten zijn voldoende indien de jaarlijkse rente-inltomsten uit vermogen minimaal gelijk zijn aan de geldende bruto bijstandsnormen op jaarbasis.

Deze inkoinsten uit vermogen zijn overigens pas duurzaam indien deze op het moment van de aanvraag, naast het nog beschikbaar zijn voor een periode van ten minste één jaar, reeds gedurende een periode van ten minste één jaar beschikbaar zijn geweest. Dit dient te worden aangetoond met de betreffende opgave aan de Inspecteur der Belastingen. De betrokkene dient deze opgave bij de indiening van de aanvraag te overleggen.

Voor informatie over welke inkomensbestanddelen al dan niet kunnen worden meegeteld bij de bepaling van de hoogte van het inkomen wordt verwezen naar A4/4.2.

1.2.3.5 Afwijking van het middelenvereiste

In afwijking van de hiervoor beschreven middeleneis gelden andere normen voor:
1. een Nederlander;
2. een als vluchteling toegelaten vreemdeling (zie ook B7);
3. een houder van een vergunning tot verblijf als asielgerechtigde;
4. een houder van een vergunning tot vestiging.

Ten aanzien van de categorieën waarvoor een afwijking van het middelenvereiste geldt, wordt het volgende onderscheid gemaakt:

a. Personen van 18 tot 23 jaar
Als voldoende inkomen voor personen van 18 tot *23* jaar geldt:

een zelfstandig verworven inkomen uit arbeid van ten minste *32* uur per week, ongeacht de hoogte van het inkomen.

Indien betrokkene minder dan *32* uur per week werkt en daarmee ten minste 70% van het netto-normbedrag voor echtparenlgezinnen in de zin van de Abw haalt, is gezinshereniging of gezinsvorming eveneens mogelijk.
Deze middelen van bestaan worden, conform de hoofdregel, als ***duurzaam*** beschouwd indien deze voor een periode van nog ten minste één jaar beschikbaar zijn.

b. Personen van 23 jaar en ouder
Als voldoende inkomen voor personen van *23* jaar en ouder geldt:

1. een zelfstandig verworven inkomen uit een dienstverband, waarmee ten minste 70% van het netto-normbedrag voor echtparenlgezinnen in de zin van de Abw wordt verdiend;
2. een uitkering krachtens de Ww (conform het 4-uit-5-criterium van artikel 17 Ww) waarmee ten minste 70% van het netto-normbedrag voor echtparenlgezinnen in de zin van de Abw wordt verdiend.

Deze onder b.1 en b.2 genoemde middelen van bestaan worden, conform de hoofdregel, als *duurzaam* beschouwd indien deze voor een periode van nog ten minste één jaar beschikbaar zijn.
De hierboven genoemde voorwaarden gelden ook voor degenen die als zelfstandig ondernemer werkzaam zijn.

c. Vrijstelling van het middelenvereiste
Onderstaande categorieën worden vrijgesteld van het middelenvereiste:

1. personen van 57,5 jaar en ouder;
2. eenoudergezinnen met een of meer kinderen onder de vijf jaar voor zover zij alleen de zorg hebben voor dit kind. Het kind dient echter wel op grond van art. 9, 9a of 10 Vw of in het bezit van de Nederlandse nationaliteit in Nederland te verblijven en feitelijk te behoren tot het gezin. Een persoon heeft in beginsel ook alleen de zorg voor een kind indien de buitenlandse echtgeno(o)t(e) een ontvankelijke aanvraag om toelating in Nederland heeft ingediend welke in behandeling is genomen en deze persoon in afwachting van een beslissing op de aanvraag in Nederland verblijft;

3. personen die blijvend volledig arbeidsongeschikt zijn. Indien geen zekerheid bestaat over de blijvendheid van de arbeidsongeschiktheid, dan wordt dit aangenomen indien de keuringsarts heeft vastgesteld dat op het moment van de verblijfsaanvraag:
   - sprake is van tenminste drie jaar volledige arbeidsongeschiktheid; en
   - (gedeeltelijk) herstel voor tenminste nog een jaar redelijkerwijs uitgesloten is; en
   - indien niet al op voorhand (gedeeltelijk) herstel na dit jaar te verwachten is.

De vreemdeling dient (door tussenkomst van de referent) zelf zorg te dragen voor een schriftelijke verklaring van een keuringsarts waaruit het vorenstaande blijkt (model D84). Als keuringsarts kunnen worden geaccepteerd de verzekeringsgeneeskundige van een bedrijfsvereniging of de keuringsarts van de GG&GD.

d. Langdurig werklozen

Voor langdurig werklozen die een uitkering genieten krachtens de Abw kan gezinshereniging of -vorming toch mogelijk zijn indien vastgesteld kan worden dat een langdurig werkloze, ondanks serieuze inspanningen, geen uitzicht heeft op werk om daarmee zelfstandig in zijn levensonderhoud te voorzien, terwijl hij in het verleden wel langdurig heeft deelgenomen heeft aan het arbeidsproces.
Voor langdurig werklozen wordt dit onder andere getoetst aan:
- de duur van het verblijf in Nederland;
- de duur van de werkloosheid (minimaal drie jaar);
- de duur en de aard van de werkzaamheden in het verleden;
- serieuze inspanningen om zelfstandig in het levensonderhoud te voorzien;
- uitzichten op een werkkring;
- leeftijd;
- medische aspecten.

De korpschef dient zaken waarin bovengenoemde aspecten van belang kunnen zijn voor de beoordeling van de aanvraag, voor te leggen aan de Minister van Justitie middels formulier D16.

1.2.4 Passende huisvesting

Degene bij wie toelating als gezinslid wordt beoogd, moet duurzaam beschikken over passende huisvesting. Aan dit vereiste wordt voldaan, indien de bevoegde gemeentelijke huisvestingsautoriteiten vaststellen dat het gaat om woonruimte die voor Nederlandse gezinnen in vergelijkbare omstandigheden voldoende is (C11). De gemeente kan hierover in individuele gevallen adviseren.
Bovendien moet de huisvesting ook daadwerkelijk beschikbaar zijn.
Er dient derhalve geen bezwaar te bestaan tegen de bewoning of inwoning van de toe te laten echtgeno(o)t(e).

Afwijking van het huisvestingsvereiste

In afwijking van het bovenstaande wordt het ontbreken van passende huisvesting niet tegengeworpen aan:
1. een Nederlander;
2. een als vluchteling toegelaten vreemdeling;
3. een houder van een vergunning tot verblijf als asielgerechtigde.

1.2.5 Geen gevaar voor de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid

Elke onvoorwaardelijk opgelegde gevangenisstraf of vrijheidsbenemende maatregel wegens een misdrijf kan een grond opleveren om een eerste verblijf te weigeren.
Dit geldt ook indien het een straf of maatregel betreft die nog niet onherroepelijk is.
Gaat het om de fase waarin de vreemdeling wordt verdacht van of vervolgd voor een misdrijf dat tot een vrijheidsstraf of een maatregel kan leiden, dan wordt de beslissing op de aanvraag om een vergunning tot verblijf aangehouden. Ook buitenlandse strafvonnissen tellen mee (zie A4/4.3.2.2). Indien er aanwijzingen zijn dat betrokkene misdrijven of handelingen heeft gepleegd als genoemd in artikel 1F Vluchtelingengedrag, dan wel dat hem eerder de toelating is geweigerd op grond van artikel 15, tweede lid, Vreemdelingenwet, vormt dit eveneens grond om het eerste verblijf te weigeren.
Een op grond van art. 21 Vw ongewenst verklaarde vreemdeling komt – ook al voldoet hij aan de voorwaarden – niet voor een vergunning tot verblijf in aanmerking (zie A5).
Gezinsleden van 18 jaar of ouder dienen een antecedentenverklaring te ondertekenen.

Afwijking van het vereiste van geen gevaar voor de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid
In afwijking van het bovenstaande geldt voor de echtgeno(o)t(e) van:
1. een Nederlander;
2. een als vluchteling toegelaten vreemdeling;
3. een houder van een vergunning tot verblijf als asielgerechtigde, dat toelating slechts kan worden geweigerd indien ten aanzien van het gezinslid om wiens toelating wordt gevraagd, sprake is van:
   - een onherroepelijke veroordeling tot een langdurige gevangenisstraf wegens een ernstig misdrijf, of
   - een onherroepelijke vrijheidsontnemende maatregel wegens een ernstig misdrijf, of
   - een gevangenisstraf wegens misdrijf in geval van meerdere veroordelingen of meerdere vrijheidsontnemende maatregelen wegens misdrijf, dan wel
   - gevaar voor de nationale veiligheid, of
   - aanwijzingen dat betrokkene misdrijven of handelingen heeft gepleegd als genoemd in artikel 1F Vluchtelingenverdrag, dan wel
   - een eerdere weigering van toelating op grond van artikel 15, tweede lid, Vreemdelingenwet.

Ook buitenlandse strafvonnissen tellen mee (zie A4/4.3.2.2).

1.3 Klemmende redenen van humanitaire aard

In gevallen, waarin niet aan alle voorwaarden voor toelating in het kader van gezinshereniging of gezinsvorming wordt voldaan, is in iiitzonderingsgevallen toelating op grond van klemmende redenen van humanitaire aard mogelijk. Daarvoor zijn primair de persoonlijke omstandigheden van het gezinslid in het buitenland bepalend.

Verder kunnen aanvullend in voorkomende gevallen serieuze inspanningen van de persoon in Nederland, om in het eigen levensonderhoud en in dat van zijn gezinsleden te voorzien. meegewogen worden. Voorbeelden van serieuze inspanningen zijn:
- intensief solliciteren op alle mogelijke wijzen;
- het volgen van op arbeid gerichte cursussen;
- inschrijving bij arbeids- en uitzendbureaus.

Hiervoor kunnen onder andere waar nodig de Gemeentelijke Sociale Diensten geraadpleegd worden, voorzover deze diensten over deze informatie beschikken.

De Korpschef dient zaken, waarin bovengenoemde aspecten van belang zijn voor de beoordeling van de aanvraag, voor te leggen aan de Minister van Justitie middels formulier D16.

1.4 Beperking en voorschriften

a. Beperking
De vergurining tot verblijf wordt verleend onder de beperking: 'verblijf bij echtgeno(o)t(e)..... (naam'.
Afhankelijk van de positie op de arbeidsmarkt van de persoon waarvan het familielid afhankelijk is, wordt de beperking bij vreemdelingen vanaf 13 jaar aangevuld met een van de volgende teksten:
- arbeid is vrij toegestaan. Een tewerkstellingsvergunning is hiervoor niet vereist; of
- arbeid is uitsluitend toegestaan als de werkgever beschikt over een tewerkstellingsvergunning; of
- het verrichten van arbeid is niet toegestaan.

b. *Voorschriften*
Aan de vergunning tot verblijf worden de volgende voorschriften verbonden:

- het sluiten van een – voldoende – ziektekostenverzekering, tenzij de betrokkene reeds verplicht verzekerd is krachtens de Ziekenfondswet, (zie A4/6.6.1.4);

- het ondergaan van een tuberculose-onderzoek.

Een ieder die in het kader van gezinshereniging of gezinsvorming verblijf in Nederland beoogt, dient een tuberculose-onderzoek te ondergaan.
De toelating tot Nederland kan worden geweigerd indien de betrokken vreemdeling niet meewerkt aan het tuberculose-onderzoek of niet bereid is zich voor tuberculose te laten behandelen.

De verplichting om een tuberculose-onderzoek te ondergaan geldt niet voor EG-onderdanen en evenmin voor onderdanen van Australië, Canada, Finland, Israël, Japan, Monaco, Nieuw-Zeeland, Noorwegen, Oostenrijk, Suriname, de Verenigde Staten van Amerika, IJsland, Zweden en Zwitserland.

Voor de gevallen waarin een tuberculose-onderzoek moet worden ondergaan en de daarbij te volgen procedure wordt verwezen naar A4/6.6.2.1.

1.5 Bevoegdheid

Voor bevoegdheidsvragen wordt verwezen naar A4/6.

Ten aanzien van de verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf voor verblijf bij een Nederlander, houder van een vergunning tot vestiging en een toegelaten vluchteling, is de korpschef bevoegd tot verlenging indien er onvoldoende middelen van bestaan zijn, mits aan de overige voorwaarden wordt voldaan.

Sdu Uitgevers - VC (november 1999, Aanv. 25)

2 Voortgezet verblijf na verbreking huwelijk

2.1 Verbreking

Een vreemdeling, die tot Nederland is toegelaten in het kader van een huwelijk, is verplicht om onverwijld mededeling te doen van de verbreking van het huwelijk aan de korpschef der gemeente waar hij verblijft (art. 63 Vb). Deze situatie doet zich voor indien:
- het huwelijk op grond waarvan verblijf was toegestaan feitelijk of juridisch is verbroken. Dit kan ondermeer blijken uit het feit dat de vreemdeling en de (huwelijkse) partner niet meer ingeschreven staan op hetzelfde adres in de gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens of uit het echtscheidingsvonnis dat al dan niet is ingeschreven in de registers van de Burgerlijke Stand;
- degene bij wie verblijf in Nederland was toegestaan is overleden;
- degene bij wie verblijf was toegestaan zich wijwillig in het buitenland heeft gevestigd; of
- het verblijf van de hoofdpersoon is beëindigd.

Bij de beoordeling of een vreemdeling voor voortgezet verblijf in aanmerking komt, zijn de volgende aspecten van belang:
- verblijf op grond van een ander doel (art. 11, 12a, 13 Vw);
- de duur van het huwelijk;
- klemmende redenen van humanitaire aard;
- internationale verplichtingen.

Ongeacht de duur van het huwelijk kan een vreemdeling direct na de feitelijke verbreking van het huwelijk in aanmerking komen voor een vergunning tot vestiging (A417 Vc) of verblijf voor een ander doel, zoals arbeid in loondienst (B11 Vc) of arbeid als zelfstandige (B12 Vc), indien aan de voorwaarden wordt voldaan. Indien de vreemdeling hieraan niet voldoet, kan voortgezet verblijf worden toegestaan op grond van klemmende redenen van humanitaire aard.

Bij de beoordeling of een vreemdeling, die niet voldoet aan de voorwaarden voor verblijf op grond van een ander doel, voor voortgezet verblijf in aanmerking komt, wordt onderscheid gemaakt tussen iemand die minder dan drie jaar en iemand die meer dan drie jaar gehuwd is geweest.

2.2 Huwelijk korter dan drie jaar

Indien het huwelijk korter dan drie jaar heeft geduurd komt de vreemdeling in beginsel niet in aanmerking voor voortgezet verblijf, tenzij er sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard (B1/2.4 Vc) of internationale verplichtingen (B112.5 Vc). Het verblijf dient als volgt te worden beëindigd:
a. als het gaat om een houder van een afhankelijke vergunning dan dient deze vergunning te worden ingetrokken. Bij een verzoek om verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning dient deze te worden geweigerd;
b. als het gaat om een verblijfsrecht op grond van artikel 10, tweede lid van de Vreemdelingenwet, dan is dat verblijfsrecht van rechtswege vervallen (zie A4/9.5 Vc.). Het zogeheten C-document (de blauwe kaart) dient alsdan te worden ingenomen.

Wanneer de vreemdeling een aanvraag indient voor een ander doel, dient deze aanvraag getoetst te worden aan het ter zake geldende beleid.

Indien de vreemdeling op basis van de verleende vergunning tot verblijf bij echtgeno(o)t(e) vrij was op de arbeidsmarkt dient in het paspoort of vergelijkbaar identiteitsdocument een sticker voor verblijfsaantekeningen als bedoel in D12-1 Vc te worden aangebracht, met de aantekening 'arbeid wel toegestaan; tewerkstellingsvergunning niet vereist'. Het is van belang dat de korpschef de vreemdeling wijst op de rechten die voortvloeien uit deze aantekening.

Het is niet van belang of de vreemdeling al in het bezit was van een werkkring. Deze werkkring kan namelijk ook op een later tijdstip gevonden worden.
De vreemdeling dient echter zelf actief werk te zoeken, omdat bemiddeling via een arbeidsbureau in deze periode **niet** is toegestaan.

Uit het feit dat een vreemdeling in het bezit is van de hier bedoelde arbeidsmarktaantekening kan niet worden afgeleid dat met zijn voortgezet verblijf het wezenlijk Nederlands belang in de zin van de Vreemdelingenwet wordt gediend op grond waarvan opnieuw toelating zou moeten worden verleend.

2.2.1 De vreemdeling die na het verbreken van het huwelijk binnen drie jaren een aanvraag indient voor het verrichten van arbeid in loondienst

De aanvraag om voortgezet verblijf voor het verrichten van arbeid in loondienst wordt getoetst aan het beleid als genoemd in hoofdstuk B11. Voor de vreemdeling die vrij is op de arbeidsmarkt, is een tewerkstellingsvergunning niet vereist. Er dient echter wel getoetst te worden of met het verrichten van de arbeid een wezenlijk Nederlands arbeidsmarktbelang wordt gediend. Deze toets wordt uitgevoerd door de Algemene Directie van de Arbeidsvoorzieningsorganisatie. De aanvraag van de betreffende vreemdelingen dient derhalve ter advisering voorgelegd te worden aan deze organisatie, indien de werkzaamheden niet vallen onder het algemene arbeidsmarktadvies dat deze organisatie halfjaarlijks uitbrengt.

2.2.2 De vreemdeling die na het verbreken van het huwelijk binnen drie jaren een aanvraag indient voor het verrichten van arbeid als zelfstandige

De aanvraag om voortgezet verblijf voor het verrichten van arbeid als zelfstandige wordt onverkort getoetst aan het beleid als genoemd in hoofdstuk B12.

2.3 Huwelijk drie jaar of langer

De vreemdeling kan in aanmerking konien voor een zelfstandige verblijfstitel, indien het huwelijk voor de verbreking reeds drie jaar heeft bestaan, waarvan ten minste één jaar direct voorafgaande aan de verbreking tijdens een op grond van art. 9 of 10 Vw toegestaan verblijf in Nederland.

2.3.1 Zoekjaar

Vanaf het moment van de feitelijke verbreking wordt de vreemdeling één jaar verblijf toegestaan onder de beperking: 'het verrichten van arbeid al dan niet in loondienst'. Arbeid is vrij toegestaan. Een tewerkstellingsvergunning is hiervoor niet vereist. De vreemdeling wordt in dit jaar geacht om te zoeken naar arbeid waarmee hij in zijn eigen levensonderhoud kan voorzien, het zogenoemde zoekjaar. Het is mogelijk dat

die vergunning geruime tijd na afloop van de geldigheidsduur van de afhankelijke vergunning tot verblijf wordt verleend. Wanneer dit voortvloeit uit het feit dat de vreemdeling niet onverwijld melding heeft gemaakt van de verbreking van het huwelijk bij de korpschef der gemeente waar hij verblijft, zal de vreemdeling in bezit worden gesteld van een vergunning tot verblijf voor minder dan een jaar.

2.3.2 Peildatum

Bij de aanvraag om de verlenging van de geldigheidsduur van de verleende vergunning tot verblijf – dit is normaliter één jaar na de feitelijke verbreking van het huwelijk – dient te worden getoetst of de vreemdeling over werk voor nog ten minste één jaar beschikt. Hij kan hiertoe arbeid in loondienst, danwel arbeid als zelfstandige verrichten, zolang daarmee ten minste het bestaansminimum in de zin van de Algemene Bijstandswet volgens de norm voor de betreffende categorie (alleenstaande of een-oudergezin) wordt verdiend. Uitzendwerk wordt, gelet op het onzekere karakter dat werken op uitzendbasis kenmerkt, niet aangemerkt als arbeid voor ten minste één jaar.

Indien de vreemdeling op de ***peildatum*** niet over werk voor ten minste één jaar beschikt, zal voortgezet verblijf worden geweigerd. Wanneer de vreemdeling op enig moment later in de procedure toch beschikt over werk, waarmee aan de voorwaarden wordt voldaan, wordt de aanvraag niet ingewilligd, danwel niet alsnog ingewilligd.

Wanneer de vreemdeling ***gedurende*** het zoekjaar een arbeidsovereenkomst is aangegaan voor ten minste één jaar, komt hij in aanmerking voor voortgezet verblijf. De geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf wordt dan na het zoekjaar verlengd voor de resterende duur van de arbeidsovereenkomst. Na beëindiging van de arbeidsovereenkomst dient de vreemdeling echter opnieuw te beschikken over werk voor ten minste één jaar.

2.3.3 Toelichting

In het kader van het restrictieve toelatingsbeleid ligt besloten dat – onder strikte voorwaarden – zelfstandig verblijfsrecht na verlies van een afhankelijke verblijfstitel mogelijk moet kunnen ontstaan. Voor het verkrijgen van een zelfstandig verblijfsrecht moet eerst voldaan worden aan de voorwaarden voor een ander doel, in dit geval arbeid. Uitgaande van de situatie dat niet iedere vreemdeling gedurende zijn afhankelijk verblijf gewerkt heeft, wordt de vreemdeling een jaar de tijd gegund om arbeid te vinden. Al het werkaanbod dat in Nederland beschikbaar is, staat open voor de vreemdeling.

Het uitgangspunt van het beleid is dat een vreemdeling het recht op verblijf – dat hij heeft verkregen op basis van een duurzame band met een in Nederland verblijvende huwelijkspartner – uitsluitend behoudt op grond van een duurzame band met een werkgever of bedrijf, waarmee hij de kosten van zijn verblijf zelfstandig draagt. Hierbij is mede van belang dat de vreemdeling, door deelname aan het arbeidsproces, aantoont (in zekere mate) te zijn geïntegreerd in de Nederlandse samenleving.

Dit is de reden dat inkomsten uit bijvoorbeeld een uitkering, alimentatie of rente niet leiden tot een voortgezet verblijfsrecht, aangezien de vreemdeling dient te beschikken over werk en niet slechts over inkomsten.

2.4 Klemmende redenen van humanitaire aard

Schrijnende gevallen komen ***direct*** na de feitelijke verbreking van het huwelijk in aanmerking voor zelfstandig voortgezet verblijf om klemmende redenen van humanitaire aard. Hierbij kan worden gedacht aan een vreemdeling die nauwe banden heeft met Nederland of in Nederland wonende personen of een vreemdeling wiens terugkeer naar het land van herkomst redelijkerwijs niet verlangd kan worden.

In het geval dat het gaat om gescheiden vrouwen zal er een belangenafweging plaatsvinden, waarbij een ***combinatie*** van de volgende factoren een rol speelt:
- de situatie van alleenstaande vrouwen in het land van herkomst;
- de maatschappelijke positie van de betrokkene in het land van herkomst;
- de vraag of in het land van herkomst een naar de maatstaven van dat land aanvaardbaar te achten opvang aanwezig is;
- de zorg die de betrokkene heeft voor kinderen die hier te lande zijn geboren en/of getogen;
- aangetoond (seksueel) geweld binnen het huwelijk, wat heeft geleid tot de feitelijke verbreking van het huwelijk (dit kan ondermeer worden aangetoond aan de hand van processen-verbaal, medische rapporten, verklaring van opvanghuizen).

In het algemeen kan worden gesteld dat naarmate de betrokkene langer in Nederland heeft verbleven het waarschijnlijker wordt dat voortgezet verblijf wegens klemmende redenen van humanitaire aard behoort te worden toegestaan. Het enkele feit dat een vreemdeling de zorg heeft over minderjarige kinderen leidt niet per definitie tot verblijfsaanvaarding.

2.4.1 Vreemdelingen die verblijven in een opvanghuis

Een vreemdelinge, die in Nederland woont op basis van een van haar echtgenoot afhankelijke verblijfstitel, die haar echtgenoot ontvlucht, kan rekenen op onderdak, opvang en bescherming. De verblijfstitel die op het moment dat de vreemdelinge in de opvangvoorziening onderdak krijgt qua duur nog geldig is, wordt gedurende de opvangperiode ***niet*** ingetrokken op basis van het feit dat het huwelijk (tijdelijk) is verbroken. Een aanvraag om voortgezet verblijf moet echter wel tijdig (art. 79 Vb) worden ingediend. De eventueel ingediende aanvraag om voortgezet verblijf zal op eigen merites worden beoordeeld.
De vreemdelinge dient onverwijld mededeling te doen aan de korpschef der gemeente waar zij verblijft van haar vertrek uit het opvanghuis, ook wanneer zij zich weer vervoegt bij haar echtgenoot. Uitgangspunt hierbij is, dat deze categorie vrouwen gedurende bovengenoemde opvangperiode, het recht behouden op collectieve voorzieningen.

2.4.2 Bevoegdheid en beperking

Indien de korpschef van oordeel is dat er sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard op grond waarvan voortgezet verblijf toegestaan dient te worden, dient de aanvraag door middel van formulier D16 te worden voorgelegd aan de minister van Justitie. Indien de vergunning tot verblijf wordt verleend, zal dit zijn onder de beperking: 'humanitaire redenen'. Arbeid is vrij toegestaan. Een tewerkstellingsvergunning is niet vereist.

2.5 Internationale verplichtingen

Een aantal internationale verdragen, waarbij Nederland is aangesloten, kunnen gevolgen hebben voor het voortgezet verblijf van een vreemdeling in Nederland. Bij de beoordeling van een aanvraag om voortgezet verblijf dient rekening te worden gehouden met ondermeer het EVRM (B1/11.2 Vc), de Verordeningen en Richtlijnen van de Europese Unie (B4 en C14 Vc), Associatieverdragen (B1/2.5.2, B419 en C14111 Vc), verscheidene (vestigings)verdragen (B5, B9, B10 en B20 Vc) en het Europees Verdrag betreffende sociale en medische bijstand (B6 Vc).

2.5.1 Artikel 8 EVRM

Recht op voortgezet verblijf kan ontstaan als aangetoond is, dat de onvrijwillige terugkeer inmenging tot gevolg heeft op bestaand gezinsleven met hier te lande (achter)blijvende kinderen en eventuele omgangsregelingen van de kinderen met de in Nederland verblijvende ouder en/of familieleden. In de gevallen dat deze inmenging niet gerechtvaardigd is, kan voortgezet verblijf worden toegestaan op grond van art. 8 EVRM.

2.5.2 Voortgezet verblijf Turkse werknemers

Een Turkse onderdaan die is toegelaten in het kader van een huwelijk komt na de verbreking van dit huwelijk voor voortgezet verblijf in aanmerking indien aan de volgende vereisten wordt voldaan:
- de vreemcleling moet reeds gedurende één jaar onafgebroken arbeid in loondienst hebben verricht op basis van een vergunning tot verblijf en een tewerkstellingsvergunning, dan wel zonder dat een tewerkstellingsvergunning ex art. 4 Wav vereist was (verklaringen ex art. 3 Wabw blijven tot maximaal 1 september 1998 gelden); én
- de werkgever heeft nog voortgezette werkgelegenheid; én
- de vreemdeling beschikt over voldoende middelen van bestaan (norm Algemene Bijstandswet voor desbetreffende categorie); én
- er mag geen sprake zijn van gevaar voor of inbreuk op de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid.

De vergunning tot verblijf wordt verleend onder de beperking: 'arbeid in loondienst uitsluitend bij werkgever ... (naam)'. Het verrichten van enige andere arbeid is niet toegestaan. Na drie jaar onafgebroken arbeid in loondienst bij de betrokken werkgever kan de beperking worden gewijzigd in: 'arbeid in loondienst'. Arbeid is wij toegestaan. Een tewerkstellingsvergunning is hiervoor niet vereist.

Indien de vreemdeling binnen drie jaar onvrijwillig werkloos of arbeidsongeschikt wordt of de arbeidsovereenkomst wordt op een andere grond beëindigd, heeft hij geen ***recht*** op voortgezet verblijf.

2.6 Overgangsregeling

Op grond van een afwijkende gedragslijn die ten onrechte is ontstaan, kunnen lopende zaken (aanvragen van *vóór* 1 ***juli*** 1997, inclusief bij de rechtbanken aanhangige beroepen) van een-ouder gezinnen, die op de peildatum de zorg hadden over een kind jonger dan 5 jaar, worden ingewilligd. De vergunning tot verblijf wordt verleend onder de beperking: 'humanitaire redenen'. Arbeid is vrij toegestaan. Een tewerkstellingsvergunriing is niet vereist.

Ten overvloede wordt vermeld dat de gronden voor vrijstelling van het inkomensvereiste bij eerste toelating, genoemd in hoofdstuk B111.2.3 onder c, niet gelden bij voortgezet verblijf. Er is voorts geen reden om reeds op grond van het zijn van een een-oudergezin, belast met de zorg voor kinderen beneden de leeftijd van 5 jaar, a priori aan te nemen dat er sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard als besproken in par. 2.2 van dit hoofdstuk. Het gaat hier immers om een situatie waarbij het afhankelijke verblijfsrecht dat bestond op grond van banden met Nederland via de in Nederland wonende huwelijkspartner verloren is gegaan. Voortzetting van het verblijf, nadat niet meer aan de voorwaarden wordt voldaan, past in beginsel niet in het restrictieve toelatingsbeleid.

2.7 Bevoegdheid

Voor bevoegdheidsvragen wordt verwezen naar hoofdstuk A416 Vc.

3 Relatie

Voor een vergunning tot verblijf komt in aanmerking de partner van:
1. een Nederlander;
2. een vreemdeling die is toegelaten op grond van art. 9 of 10 Vw;
3. een vreemdeling die behoort tot één van de in art. 94 Vb genoemde categorieën van verblijfsgerechtigden.

Alvorens in te gaan op de meer algemene vereisten voor toelating (zie 3.2), moet eerst vastgesteld worden of voldaan wordt aan een aantal bijzondere vereisten (zie 3.1).

3.1 Bestaande of nieuwe relatie

3.1.1 Toelating in het kader van een bestaande relatie

Het gaat hier om het verblijf op grond van een relatie die reeds bestond toen beide partners nog in het buitenland verbleven.

3.1.2 Toelating in het kader van een nieuwe relatie

Het gaat hier om het verblijf op grond van een relatie, aangegaan op een tijdstip dat één van de partners reeds in Nederland verbleef.

3.1.2.1 *Bijzondere regels in het kader van een nieuwe relatie*

***a** Wachttermijn van drie jaar* Een vreemdeling die zelf in het kader van gezinshereniging is toegelaten, dient ten minste drie jaar verblijf op grond van art. 9 of 10 Vw te hebben genoten, alvorens de partner kan worden toegelaten.
Indien de hoofdpersoon niet aan de wachttermijn van drie jaar voldoet, kan de aanwaag op die grond niet worden ingewilligd en kan toetsing aan de overige voorwaarden achterwege blijven.

Overgangsregeling Deze wachttermijn van drie jaar geldt voor de vreemdeling, die op of na 1 januari 1994 in het kader van gezinshereniging tot Nederland is toegelaten. De wachttermijn geldt niet voor de vreemdeling die voor 1 januari 1994 reeds tot Nederland is toegelaten.

b. ***Leeftijdseis*** Toelating is mogelijk indien beide partners 18 jaar of ouder zijn.

3.2 Algemene vereisten voor toelating van de partner

De algemene vereisten zijn:
- exclusieve en vaste relatie (zie 3.2.1);
- ongehuwd zijn (zie 3.2.2);
- een akte betreffende de ongehuwde staat, die in de daarvoor in aanmerking komende gevallen is gelegaliseerd en/of geverifieerd (zie A4/6.7.2, B1/3.2.2.1 en C-4);
- voldoende middelen van bestaan (zie 3.2.3);
- passende huisvesting (zie 3.2.4);
- geen gevaar voor de openbare rust, de openbare orde of nationale veiligheid (zie 3.2.5).

3.2.1 Exclusieve en vaste relatie

De partners dienen feitelijk samen te wonen en op hetzelfde adres in het bevolkingsregister te zijn ingeschreven.
Daarnaast dienen de partners een gemeenschappelijke huishouding te voeren.
Dit kan onder andere blijken uit een notarieel samenlevingscontract.
Ook dient naar buiten toe éénzelfde adres te worden gevoerd, bijvoorbeeld naar de werkgever, de belastingdienst en het ziekenfonds.

Voor vreemdelingen die vanuit het buitenland verblijf aanvragen, geldt dat zij direct na de toelating in Nederland met hun partner dienen te gaan samenwonen.

Schijnrelaties
In de praktijk kan sprake zijn van aanwijzingen dat een relatie is of wordt aangegaan om verblijf van een vreemdeling in Nederland te realiseren, zonder dat het de bedoeling is dat de partners gaan samenleven.
In die gevallen kan de vergunning tot verblijf worden geweigerd indien aannemelijk is dat het een zogenaamde schijnrelatie betreft, bijvoorbeeld:
- door verklaringen van de betrokken partners, samen of afzonderlijk, waaruit de intentie van een schijnrelatie blijkt, of waaruit tegenstrijdigheden zijn af te leiden, die tot die conclusie leiden;
- door betrouwbare verklaringen van derden;
- doordat kan worden vastgesteld dat betrokkenen niet daadwerkelijk een gemeenschappelijke huishouding voeren, vastgesteld bij proces-verbaal.

Schijnrelaties komen in veel variaties voor, waardoor het onmogelijk is om op deze plaats voor ieder geval een oplossing te bieden. In twijfelgevallen dient contact opgenomen te worden met de IND.

Om schijnrelaties tegen te gaan dienen de beide partners een relatieverklaring te ondertekenen (model D19). De partners worden vooraf gewezen op de consequenties van het niet naar waarheid ondertekenen van deze verklaring. Indien geconstateerd wordt dat de verklaring door een of beide partners niet naar waarheid is ondertekend, wordt door de korpschef aangifte gedaan van valsheid in geschrifte bij het Openbaar Ministerie.

3.2.2 Beide partners dienen ongehuwd te zijn

Beide partners dienen ongehuwd te zijn. Een iritzondering op dit beginsel is mogelijk indien vaststaat dat een van de partners door wettelijke beletselen waarop hij zelf geen invloed kan uitoefenen nog niet gescheiden is.

3.2.2.1 ***Beide partners dienen** een **officieel en gelegaliseerd** document **over te leggen waaritit** hun ongehuwde **burgerlijke staar blijkt***

Naast het vereiste dat beide partners ongehuwd moeten zijn, geldt als zelfstandig vereiste dat de ongehuwde burgerlijke staat aan de hand van officiële en gelegaliseerde bescheiden moet worden aangetoond (zie bijlage C-4, Vc 94). Dat waarborgt dat de vreemdeling die als ongehuwde partner wenst te worden toegelaten ook daadwerkelijk ongehuwd is en dat de gegevens die bij de IND, de GBA en de verschillende andere overheidsdiensten bekend zijn, juist en eensluidend zijn.

Het ongehuwd zijn en het overleggen van officiële en gelegaliseerde bescheiden zijn twee zelfstandige voorwaarden. Aan beide voorwaarden moet dus worden voldaan.

De partners dienen zowel ongehuwd te zijn en zij dienen dat door gelegaliseerde officiële bescheiden aan te tonen bij het bestuursorgaan. De aanvrager kan niet in aanmerking komen voor toelating indien slechts aan één of geen van beide voorwaarden wordt voldaan.

Nadrukkelijk wordt gewezen op de uitzonderingen op het vereiste van legalisatie van bewijsstukken, die zijn opgenomen in de circulaire aan de ambtenaren van de burgerlijke stand en de gemeentelijke basisadministratie van 12 januari 2000 (kenmerk 500196619916) inzake legalisatie en verificatie. Deze circulaire is opgenomen in deel C-Vc 94. Zie ook A4/6.7.2.

Het gelegaliseerde bewijsstuk van de ongehuwde burgerlijke staat mag in beginsel niet ouder zijn dan zes maanden.

Verder mogen de partners geen bloed- of aanverwantschap in de eerste of tweede graad met elkaar hebben.

3.2.3 Middelen van bestaan

3.2.3.1 Uitgangspunt

Degene bij wie toelating als gezinslid wordt beoogd, moet ***duurzaam*** en zelfstandig beschikken over ***voldoende middelen*** van bestaan. De ratio van deze bepaling is dat voorkomen moet worden dat na toelating van het betreffende gezinslid aanspraak op een (aanvullende) bijstandsuitkering ontstaat dan wel een beroep op een andere uitkering gefinancierd uit de openbare middelen kan worden gedaan.

3.2.3.2 Hoofdregels

Degene bij wie toelating als gezinslid wordt beoogd moet duurzaam en zelfstandig beschikken over voldoende middelen van bestaan.

Onder ***voldoende middelen van bestaan*** wordt verstaan een netto-inkomen, dat ten minste gelijk is aan het bestaansminimum voor een gezin in de zin van de Algemene bijstandswet (Abw). Voor de vaststelling van het geldende bestaansminimum bestaan normbedragen, die halfjaarlijks worden bijgesteld en die kunnen worden opgevraagd bij de Gemeentelijke Sociale Dienst.
Voor de .vaststelling of er sprake is van voldoende inkomen dient strikt aan deze normen te worden getoetst.

Middelen van bestaan worden als ***duurzaam*** beschouwd indien deze voor een periode van nog ten minste één jaar beschikbaar zijn. Ook voor zelfstandigen geldt, dat de duurzaamheid van voldoende middelen aantoonbaar moet zijn. Dit kan blijken uit een balans, een winst- en verliesrekening en uit maandelijkse opgaven van bedrijfsresultaten.

Indien bij een arbeidscontract met een duur van ten minste één jaar een proeftijd is overeengekomen, kan het contract eerst als duurzaam worden aangemerkt als de proeftijd met succes is doorlopen. In dit geval wordt de proeftijd niet in mindering gebracht op de duur van het contract.

3.2.3.3 Uitzondering op het begrip duurzaam

In verband met de flexibilisering van de arbeidsmarkt wordt door werkgevers steeds meer gebruik gemaakt van kortdurende arbeidsovereenkomsten. Hierdoor wordt het overleggen van een arbeidscontract met een minimale duur van één jaar steeds moei-

lijker. In dit beleid wordt derhalve aansluiting gezocht bij deze ontwikkeling. Uitgangspunt blijft echter het aantonen van de duurzaamheid van de middelen van bestaan. Beschikt degene bij wie verblijf wordt beoogd niet over een arbeidsovereenkomst met de minimale duur van één jaar dan wordt aan de hand van zijn arbeidsverleden vastgesteld of de duurzaamheid van zijn inkomsten voor de toekomst gegarandeerd is. Betrokkene moet in dit geval voldoen aan de volgende regel:

Inkomsten uit arbeid op basis van een arbeidsovereenkomst (inclusief uitzendwerk) met een duur van korter dan één jaar kunnen in afwijking van de hoofdregel als duurzaam worden aangemerkt, indien ten tijde van de aanvraag:
- door degene bij wie verblijf wordt beoogd reeds gedurende drie jaar onafgebroken (al dan niet op basis van overeenkomsten met een bepaalde duur) gewerkt is en in die gehele periode een inkomen uit arbeid is verworven dat ten minste gelijk is aan het toepasselijke bestaansminimum in de zin van de Algemene bijstandswet;
- deze inkomsten uit arbeid voor nog minimaal zes maanden beschikbaar zijn.

Kortdurende tijdvakken van werkloosheid, waarin ingevolge de Werkloosheidswet een uitkering werd genoten, worden bij de driejaarsperiode als inkomen uit arbeid meegeteld. In deze driejaarsperiode mag het totaal van deze tijdvakken van werkloosheid niet meer dan 26 weken bedragen. De ratio van deze bepaling is dat kortdurende werkloosheid veroorzaakt door het overstappen van de ene baan in de andere de betrokkene niet in alle gevallen tegengeworpen wordt.

3.2.3.4 Voldoende middelen van bestaan

In het onderstaande wordt het begrip 'inkomen' nader uitgewerkt.

Als ***inkomen*** geldt:
- een inkomen uit arbeid in loondienst of een inkomen uit arbeid als zelfstandige;
- een inkomensvervangende uitkering waarvoor premie wordt afgedragen. Een uitkering waarvoor geen premie is afgedragen, zoals de Abw, wordt niet aangemerkt als voldoende middelen van bestaan in de zin van de Vreemdelingenwet; een inkomen krachtens de ZW is duurzaam indien betrokkene beschikt over een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur;
- een inkomen uit arbeid ingevolge de Wet Sociale Werkvoorziening;
- een inkomen uit vermogen: deze inkomsten zijn voldoende indien de jaarlijkse rente-inkomsten uit vermogen minimaal gelijk zijn aan de geldende bruto bijstandsnormen op jaarbasis.

Deze inkomsten uit vermogen zijn overigens pas duurzaam indien deze op het moment van de aanvraag, naast het nog beschikbaar zijn voor een periode van ten minste één jaar, reeds gedurende een periode van ten minste één jaar beschikbaar zijn geweest. Dit dient te worden aangetoond met de betreffende opgave aan de Inspecteur der Belastingen. De betrokkene dient deze opgave bij de indiening van de aanvraag te overleggen.

Voor informatie over welke inkomensbestanddelen al dan niet kunnen worden meegeteld bij de bepaling van de hoogte van het inkomen wordt verwezen naar A4/4.2.

3.2.4 Passende huisvesting

Degene bij wie toelating als gezinslid wordt beoogd, moet duurzaam beschikken over passende huisvesting. Aan dit vereiste wordt voldaan, indien de bevoegde gemeentelijke huisv~stingsautoriteitenvaststellen dat het gaat om woonruimte die voor Nederlandse gezinnen in vergelijkbare omstandigheden voldoende is (C11). De gemeente kan hierover in individuele gevallen adviseren.

Bovendien moet de huisvesting ook daadwerkelijk beschikbaar zijn.
Er dient derhalve geen bezwaar te bestaan tegen de bewoning of inwoning van de toe te laten partner.

Afwijking van het huisuestingsuereiste
In afwijking van het bovenstaande wordt het ontbreken van passende huisvesting niet tegengeworpen aan:
1. een Nederlander;
2. een als vluchteling toegelaten vreemdeling;
3. een houder van een vergunning tot verblijf als asielgerechtigde.

3.2.5 Geen gevaar voor de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid

Elke onvoorwaardelijk opgelegde gevangenisstraf of vrijheidsontnemende maatregel wegens een misdrijf kan een grond opleveren om een eerste verblijf te weigeren.
Dit geldt ook indien het een straf of maatregel betreft die nog niet onherroepelijk is.
Gaat het om de fase, waarin de vreemdeling wordt verdacht van of vervolgd voor een misdrijf, dat tot een vrijheidsstraf of een maatregel kan leiden, dan wordt de beslissing op de aanvraag om een vergunning tot verblijf aangehouden. Ook buitenlandse strafvonnissen tellen mee (zie A4/4.3.2.2).
Een op grond van art. 21 Vw ongewenst verklaarde vreemdeling komt – ook al voldoet hij aan de voorwaarden – niet voor een vergunning tot verblijf in aanmerking.
Gezinsleden van 18 jaar of ouder dienen een antecedentenverklaring te ondertekenen.

Afwijking van ket vereiste van geen gevaar voor de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid
In afwijking van het bovenstaande geldt voor de partner van:
1. een Nederlander;
2. een als vluchteling toegelaten vreemdeling;
3. een houder van een vergunning tot verblijf als asielgerechtigde dat toelating slechts kan worden geweigerd indien ten aanzien van het gezinslid om wiens toelating wordt gevraagd, sprake is van:
   - een onherroepelijke veroordeling tot een langdurige gevangenisstraf wegens een ernstig misdrijf; of
   - een onherroepelijke vrijheidsontnemende maatregel wegens een ernstig misdrijf; of
   - een gevangenisstraf wegens misdrijf in geval van meerdere veroordelingen of meerdere vrijheidsontnemende maatregelen wegens misdrijf; dan wel
   - gevaar voor de nationale veiligheid.

Ook buitenlandse strafvonnissen tellen mee (zie A4/4.3.2.2).

3.3 Beperking en voorschriften

a. Beperking
De vergunning tot verblijf wordt verleend onder de beperking: 'verblijf bij partner .....(naam)'.

Afhankelijk van de positie op de arbeidsmarkt van de persoon waarvan het familielid afhankelijk is, wordt de beperking bij vreemdelingen vanaf 13 jaar aangevuld met een van de volgende teksten:
- arbeid is vrij toegestaan. Een tewerkstellingsvergunning is hiervoor niet vereist; of
- arbeid is uitsluitend toegestaan als de werkgever beschikt over eeii tewerkstelllings-vergunning; of
- het verrichten van arbeid is niet toegestaan.

b. *Voorschriften*
Aan de vergunning tot verblijf worden de volgende voorschriften verbonden:

- het sluiten van een – voldoende – ïiektekostenverzekering, tenzij de betrokkene reeds verplicht verzekerd is krachtens de Ziekenfondswet (zie A4/6.6.1.4);
- het ondergaan van een tuberculose-onderzoek;
- de beide partners dienen een relatieverklaring (model D19) te ondertekenen waarbij zij verklaren een exclusieve relatie te onderhouden, eeii gemeenschappelijke huishouding te voeren en feitelijk samen te wonen. De ondertekening van de verklaring houdt tevens de verplichting in om beëiridiging van de relatie alsmede andere wijzigingen ter kennis van de vreemdelingendienst te brengen.

Een ieder die in het kader van gezinshereniging of gezinsvorming verblijf in Nederland beoogt, dient een tuberculose-onderzoek te ondergaan. De toelating tot Nederland kan worden geweigerd indien de betrokken vreemdeling niet meewerkt aan het tuberculose-onderzoek ofhiet bereid is zich voor tuberculose te laten behandelen.

De verplichting om een tuberculose-onderzoek te ondergaan geldt niet voor EG-onderdanen en evenmin voor onderdanen van Australië, Canada, Finland, Israël, Japan, Monaco, Nieuw-Zeeland, Noorwegen, Oostenrijk, Suriname, de Verenigde Staten van Amerika, IJsland, Zweden en Zwitserland.

Voor de gevallen waarin een tuberculose-onderzoek moet worden ondergaan en de daarbij te volgen procedure wordt verwezen naar A4/6.6.2.1.

- de in Nederland wonende partner dient een garantverklaring (model D17) te ondertekenen waarmee hij zich garant stelt voor de kosten die voor de Staat en voor andere openbare lichamen voortvloeien uit Iiet verblijf in Nederland van de buitenlandse partner, alsmede voor de kosten van terugkeer naar een land waar de toelating is gewaarborgd.

De garantstelling kan niet door een derde worden ondertekend.
De garantstelling geldt voor een periode van vijf jaar of zoveel korter dan het verblijf van de vreemdeling in Nederland duurt.
Een garant wordt ontheven van zijn verplichtingen indien de vreemdeling wordt toegelaten voor een ander doel dan waarvoor de garantstelling was ondertekend.

3.4 Bevoegdheid

Voor bevoegdheidsvragen wordt verwezen naar A4/6.

De korpschef is, in tegenstelling tot hetgeen is bepaald in 1.5 en 5.5, niet bevoegd tot verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf indien er onvoldoende middelen van bestaan zijn.

Sdu Uitgevers - VC (juli 1999, Aanv. 23)

4 Voortgezet verblijf na verbreking relatie

4.1 Verbreking

Een vreemdeling, die tot Nederland is toegelaten in het kader van een partnerrelatie, is verplicht om onverwijld mededeling te doen van de verbreking van de relatie aan de korpschef der gemeente waar hij verblijft (art. 63 Vb). Deze situatie doet zich voor indien:
- de relatie op grond waarvan verblijf was toegestaan is verbroken. Dit kan ondermeer blijken uit het feit dat de vreemdeling en de partner niet meer ingeschreven staan op hetzelfde adres in de gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens;
- degene bij wie verblijf in Nederland was toegestaan is overleden;
- degene bij wie verblijf was toegestaan zich vrijwillig in het buitenland heeft gevestigd; of
- het verblijf van de hoofdpersoon is beëindigd.

Bij de beoordeling of een vreemdeling voor voortgezet verblijf in aanmerking komt, zijn de volgende aspecten van belang:
- verblijf op grond van een ander doel (art. 11, 12a, 13 Vw);
- de duur van de relatie;
- internationale verplichtingen.

Ongeacht de duur van de relatie kan een vreemdeling direct na de feitelijke verbreking van de relatie in aanmerking komen voor een vergunning tot vestiging (A4/7) of verblijf voor een ander doel, zoals arbeid in loondienst (B11 Vc) of arbeid als zelfstandige (B12 Vc), indien aan de voorwaarden wordt voldaan. Indien de vreemdeling hieraan niet voldoet:, kan voortgezet verblijf worden toegestaan op grond van klemmende redenen vari humanitaire aard.

Bij de beoordeling of een vreemdeling, die niet voldoet aan de voorwaarden voor verblijf op grond van een ander doel, voor voortgezet verblijf in aanmerking komt, wordt onderscheid gemaakt tussen iemand wiens relatie minder dan drie jaar en iemand wiens relatie meer dan drie jaar heeft bestaan.

4.2 Relatie korter dan drie jaar

Indien de relatie korter dan drie jaar heeft geduurd komt de vreemdeling in beginsel niet in aanmerking voor voortgezet verblijf, tenzij er sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard (B1/2.4 Vc) of internationale verplichtingen (B1/2.5 Vc). Het verblijf dient te worden beëindigd door intrekking of weigering van verlenging van de geldigheidsduur van de aan de vreemdeling verleende vergunning tot verblijf.

Wanneer de vreemdeling een aanvraag indient voor een ander doel, dient deze aanvraag getoetst te worden aan het ter zake geldende beleid.

Indien de vreemdeling op basis van zijn vergunning tot verblijf bij partner vrij was op de arbeidsmarkt dient in het paspoort of vergelijkbaar identiteitsdocument een sticker voor verblijfsaantekeningen als bedoel in D12-l Vc te worden aangebracht, met de aantekening 'arbeid wel toegestaan; tewerkstellingsvergunning niet vereist'. Het is van belang dat de korpschef de vreemdeling wijst op de rechten die voortvloeien uit deze aantekening.

Het is niet van belang of de vreemdeling al in het bezit was van een werkkring. Deze werkkring kan namelijk ook op een later tijdstip gevonden worden. De vreemdeling dient echter zelf actief werk te zoeken, omdat bemiddeling via een arbeidsbureau in deze periode **niet** is toegestaan.

Uit het feit dat een vreemdeling in het bezit is van de hier bedoelde arbeidsmarktaantekening kan niet worden afgeleid dat met zijn voortgezet verblijf het wezenlijk Nederlands belang in de zin van de Vreemdelingenwet wordt gediend op grond waarvan opnieuw toelating zou moeten worden verleend.

4.2.1 De vreemdeling die na het verbreken van de relatie binnen drie jaren een aanvraag indient voor het verrichten van arbeid in loondienst

De aanvraag om voortgezet verblijf voor het verrichten van arbeid in loondienst wordt getoetst aan het beleid als genoemd in hoofdstiik B11. Aangezien betrokkene vrij is op de arbeidsmarkt, is een tewerkstellingsvergunning niet vereist. Er dient echter wel getoetst te worden of met het verrichten van de arbeid een wezenlijk Nederlands arbeidsmarktbelang wordt gediend. Deze toets wordt uitgevoerd door de Algemene Directie van de Arbeidsvoorzieningsorganisatie. De aanvraag van de betreffende vreemdelingen dient derhalve ter advisering voorgelegd te worden aan deze organisatie, indien de werkzaamheden niet vallen onder het algemene arbeidsmarktadvies dat deze organisatie halfjaarlijks uitbrengt.

4.2.2 De vreemdeling die na het verbreken van de relatie binnen drie jaren een aanvraag indient voor het verrichten van arbeid als zelfstandige

De aanvraag om voortgezet verblijf voor het verrichten van arbeid als zelfstandige wordt onverkort getoetst aan het beleid als genoemd in hoofdstuk B12.

4.3 Relatie drie jaar of langer

De vreemdeling kan in aanmerking komen voor een zelfstandige verblijfstitel, indien de relatie is verbroken drie jaar of langer nadat op grond van die relatie een vergunning tot verblijf is verleend.

4.3.1 Zoekjaar

Vanaf het moment van de verbreking van de relatie wordt de vreemdeling één jaar verblijf toegestaan onder de beperking: 'het verrichten van arbeid al dan niet in loondienst'. Arbeid is vrij toegestaan. Een tewerkstellingsvergunning is hiervoor niet vereist. De vreemdeling wordt in dit jaar geacht om te zoeken naar arbeid waarmee hij in zijn eigen levensonderhoud kan voorzien, het zogenoemde zoekjaar. Het is mogelijk dat die vergunning geruime tijd na afloop van de geldigheidsduur van de afhankelijke vergunning tot verblijf wordt verleend. Wanneer dit voortvloeit uit het feit dat de vreemdeling niet onverwijld melding heeft gemaakt van de verbreking van de relatie bij de korpschef der gemeente waar hij verblijft, zal de vreemdeling in bezit worden gesteld van een vergunning tot verblijf voor minder dan een jaar.

4.3.2 Peildatum

Bij de aanvraag om de verlenging van de geldigheidsduur van de verleende vergunning tot verblijf – dit is normaliter één jaar na de verbreking van de relatie – dient te worden getoetst of de vreemdeling over werk voor nog ten minste één jaar beschikt. Hij kan hiertoe arbeid in loondienst, danwel arbeid als zelfstandige verrichten, zolang daarmee ten minste het bestaansminimum in de zin van de Algemene Bijstandswet volgens de norm voor de betreffende categorie (alleenstaande of een-oudergezin) wordt verdiend. Uitzendwerk wordt, gelet op het onzekere karakter dat werken op uitzendbasis kenmerkt, niet aangemerkt als arbeid voor ten minste één jaar.

Indien de vreemdeling op de peildatum niet over werk voor ten minste één jaar beschikt, zal voortgezet verblijf worden geweigerd. Wanneer de vreemdeling op enig moment later in de procedure toch beschikt over werk, waarmee aan de voorwaarden wordt voldaan, wordt de aanvraag niet ingewilligd, danwel niet alsnog ingewilligd.

Wanneer de vreemdeling gedurende het zoekjaar een arbeidsovereenkomst is aangegaan voor ten minste één jaar, komt hij in aanmerking voor voortgezet verblijf. De geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf wordt dan na het zoekjaar verlengd voor de resterende duur van de arbeidsovereenkomst. Na beëindiging van de arbeidsovereenkomst dient de vreemdeling echter opnieuw te beschikken over werk voor ten minste één jaar.

4.3.3 Toelichting

In het kader van het restrictieve toelatingsbeleid ligt besloten dat – onder strikte voorwaarden – zelfstandig verblijfsrecht na verlies van een afhankelijke verblijfstitel mogelijk moet kunnen ontstaan. Voor het verkrijgen van een zelfstandig verblijfsrecht moet eerst voldaan worden aan de voorwaarden voor een ander doel, in dit geval arbeid. Uitgaande van de situatie dat niet iedere vreemdeling gedurende zijn afhankelijk verblijf gewerkt heeft, wordt de vreemdeling een jaar de tijd gegund om arbeid te vinden. Al het werkaanbod dat in Nederland beschikbaar is, staat open voor de vreemdeling.

Het uitgangspunt van het beleid is dat een vreemdeling het recht op verblijf – dat hij heeft verkregen op basis van een duurzame band met een in Nederland verblijvende partner – uitsluitend behoudt op grond van een duurzame band met een werkgever of bedrijf, waarmee hij de kosten van zijn verblijf zelfstandig draagt. Hierbij is mede van belang dat de vreemdeling, door deelname aan het arbeidsproces, aantoont (in zekere mate) te zijn geïntegreerd in de Nederlandse samenleving. Dit is de reden dat inkomsten uit bijvoorbeeld een uitkering, alimentatie of rente niet leiden tot een voortgezet verblijfsrecht, aangezien de vreemdeling dient te beschikken over werk en niet slechts over inkomsten.

4.4 Voortgezet verblijf op grond van een ander doel

Schrijnende gevallen komen direct na de feitelijke verbreking van de relatie in aanmerking voor zelfstandig voortgezet verblijf om klemmende redenen van humanitaire aard. Hierbij kan worden gedacht aan een vreemdeling die nauwe banden heeft met Nederland of in Nederland wonende personen of een vreemdeling wiens terugkeer naar het land van herkomst redelijkerwijs niet verlangd kan worden.

In het geval het gaat om verlaten vrouwen zal er een belangenafweging plaatsvinden, waarbij een ***combinatie*** van de volgende factoren een rol speelt:
- de situatie van alleenstaande vrouwen in het land van herkomst;
- de maatschappelijke positie van de betrokkene in het land van herkomst;
- de vraag of in het land van herkomst een naar de maatstaven van dat land aanvaardbaar te achten opvang aanwezig is;
- de zorg die de betrokkene heeft voor kinderen die hier te lande zijn geboren en/of getogen;
- aangetoond (seksueel) geweld binnen de relatie, wat heeft geleid tot de verbreking van de relatie (dit kan ondermeer worden aangetoond aan de hand van processenverbaal, medische rapporten, verklaring van opvanghuizen).

In het algemeen kan worden gesteld dat naarmate de betrokkene langer in Nederland heeft verbleven het waarschijnlijker wordt dat voortgezet verblijf wegens klemmende redenen van humanitaire aard behoort te worden toegestaan. Het enkele feit dat een vreemdeling de zorg heeft over minderjarige kinderen leidt niet per definitie tot verblijfsaanvaarding.

4.4.1 Vreemdelingen die verblijven in een opvanghuis

Een vreemdelinge, die in Nederland woont op basis van een van haar partner afhankelijke verblijfstitel, die haar partner ontvlucht, kan rekenen op onderdak, opvang en bescherming. De verblijfstitel die op het moment dat de vreemdelinge in de opvangvoorziening onderdak krijgt qua duur nog geldig is, wordt gedurende de opvangperiode ***niet*** ingetrokken op basis van het feit dat de relatie (tijdelijk) is verbroken. Een aanvraag om voortgezet verblijf moet echter tijdig (art. 79 Vb) worden ingediend. De eventueel ingediende aanvraag om voortgezet verblijf zal op eigen merites worden beoordeeld.
De vreemdelinge dient onverwijld mededeling te doen aan de korpschef der gemeente waar zij verblijft van haar vertrek uit het opvanghuis, ook wanneer zij zich weer vervoegt bij haar partner. Uitgangspunt hierbij is, dat deze categorie vrouwen gedurende bovengenoemde opvangperiode, het recht behouden op collectieve voorzieningeri.

4.4.2 Bevoegdheid

Indien de korpschef van oordeel is dat er sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard op grond waarvan voortgezet verblijf toegestaan dient te worden, dient de aanvraag door middel van formulier D16 te worden voorgelegd aan de minister van Justitie. Indien de vergunning tot verblijf wordt verleend, zal dit zijn onder de beperking: 'humanitaire redenen'. Arbeid is vrij toegestaan. Een tewerkstellingsvergunning is niet vereist.

4.5 Internationale verplichtingen

Een aantal internationale verdragen, waarbij Nederland is aangesloten, kunnen gevolgen hebben voor het voortgezet verblijf van een vreemdeling in Nederland. Bij de beoordeling van een aanvraag om voortgezet verblijf dient rekening te worden gehouden met ondermeer het EVRM (B1/11.2 Vc), de Verordeningen en Richtlijnen van de Europese Unie (B4 en C14 Vc), Associatieverdragen (B1/2.5.2, B4/9 en C14111 Vc), verscheidene (vestigings)verdragen (B5, B9, B10 en B20 Vc) en het Europees Verdrag betreffende sociale en medische bijstand (B6 Vc).

4.5.1 Artikel 8 EVRM

Recht op voortgezet verblijf kan ontstaan als aangetoond is, dat de onvrijwillige terugkeer inmenging tot gevolg heeft op bestaand gezinsleven met hier te lande (achter)blijvende kinderen en eventuele omgangsregelingen van de kinderen met de in Nederland verblijvende ouder en/of familieleden. In de gevallen dat deze inmenging niet gerechtvaardigd is, kan voortgezet verblijf worden toegestaan op grond van art. 8 EVRM.

4.5.2 Voortgezet verblijf Turkse werknemers

Een Turkse onderdaan die is toegelaten in het kader van een relatie komt na de verbreking van deze relatie voor voortgezet verblijf in aanmerking indien aan de volgende vereisten wordt voldaan:
- de vreemdeling moet reeds gedurende één jaar onafgebroken arbeid in loondienst hebben verricht op basis van een vergunning tot verblijf en een tewerkstellingsvergunning, dan wel zonder dat een tewerkstellingsvergunning ex art. 4 Wav vereist was (verklaringen ex art. 3 Wabw blijven tot maximaal 1 september 1998 gelden); én
- de werkgever heeft nog voortgezette werkgelegenheid; én
- de vreemdeling beschikt over voldoende middelen van bestaan (norm Algemene Bijstandswet voor desbetreffende categorie); én
- er mag geen sprake zijn van gevaar voor of inbreuk op de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid.

De vergunning tot verblijf wordt verleend onder de beperking: 'arbeid in loondienst uitsluitend bij werkgever ... (naam)'. Het verrichten van enige andere arbeid is niet toegestaan. Na drie jaar onafgebroken arbeid in loondienst bij de betrokken werkgever kan de beperking worden gewijzigd in: 'arbeid in loondienst'. Arbeid is vrij toegestaan. Een tewerkstellingsvergunning is hiervoor niet vereist.

Indien de vreemdeling binnen drie jaar onvrijwillig werkloos of arbeidsongeschikt wordt of de arbeidsovereenkomst wordt op een andere grond beëindigd, heeft hij geen recht op voortgezet verblijf.

4.6 Overgangsregeling

Op grond van een afwijkende gedragslijn die ten onrechte is ontstaan, kunnen lopende zaken (aanvragen van vóór 1 *juli* 1997, inclusief bij de rechtbanken aanhangige beroepen) van een-ouder gezinnen, die op de peildatum de zorg hadden over een kind jonger dan 5 jaar, worden ingewilligd. De vergunning tot verblijf wordt verleend onder de beperking: 'humanitaire redenen'. Arbeid is vrij toegestaan. Een tewerkstellingsvergunning is niet vereist.

Ten overvloede wordt vermeld dat de gronden voor vrijstelling van het inkomensvereiste bij eerste toelating, genoemd in hoofdstuk B1/1.2.3 onder c, **niet** gelden bij voortgezet verblijf. Er is voorts geen reden om reeds op grond van het zijn van een een-oudergezin, belast met de zorg voor kinderen beneden de leeftijd van 5 jaar, a priori aan te nemen dat er sprake is van Hemmende redenen van humanitaire aard als besproken in par. 2.2 van dit hoofdstuk. Het gaat hier immers om een situatie waarbij het afhankelijke verblijfsrecht dat bestond op grond van banden met Nederland via de in Nederland wonende huwelijkspartner verloren is gegaan. Voortzetting van het ver-

blijf, nadat niet meer aan de voorwaarden wordt voldaan, past in beginsel niet in het restrictieve toelatingsbeleid.

4.7 Bevoegdheid

Voor bevoegdheidsvragen wordt verwezen naar hoofdstuk A4/6 Vc.

Sdu Uitgevers - VC (november 1999, Aanv. 25)

5 Kinderen

Voor een vergunning tot verblijf komen in aanmerking:
a. de uit het huwelijk of de relatie geboren minderjarige kinderen die feitelijk behoren tot het gezin;
b. de niet uit het huwelijk of de relatie geboren minderjarige kinderen (bijvoorbeeld voorkinderen van een van beide echtgenoten of pleegkinderen) die feitelijk behoren tot het gezin.

De toelating is beperkt tot de minderjarige kinderen van:
- Nederlanders;
- ouders aan wie verblijf is toegestaan op grond van de artikelen 9 of 10 Vw.

Voor toelating van kinderen van onderdanen van de EG/EER: zie B4.

Voor het gezinsherenigingsbeleid voor toegelaten vluchtelingen wordt verwezen naar B7/17.

De minderjarigheid wordt beoordeeld naar Nederlands recht.
Minderjarig zijn kinderen die de leeftijd van 18 jaar nog niet hebben bereikt en niet gehuwd zijn, ook nooit gehuwd zijn geweest.
Alvorens in te gaan op de algemene vereisten voor toelating (zie 5.2), moet eerst vastgesteld worden of de kinderen feitelijk behoren tot het gezin van de ouders bij wie verblijf in Nederland wordt beoogd (zie 5.1).
In alle gevallen waarin afhankelijk verblijf wordt toegestaan aan een vreemdeling bij een vreemdeling die hier verblijft onder een beperking van tijdelijke aard, dient een model D63 ondertekend te worden alvorens tot afgifte van de vergunning tot verblijf over te gaan.

5.1 Feitelijk behoren tot het gezin

De kinderen moeten om voor toelating in aanmerking te komen feitelijk behoren tot het gezin van de ouder(s) bij wie verblijf in Nederland wordt beoogd.
De gezinsband moet reeds in het buitenland hebben bestaan.
De minderjarige kinderen moeten in beginsel gaan samenwonen met de ouders.
De kinderen behoren niet langer feitelijk tot het gezin, indien de gezinsband als (feitelijk) verbroken kan worden beschouwd. Dit doet zich in elk geval voor indien er sprake is van:

- duurzame opneming in een ander gezin in de situatie dat de ouders ook niet meer met het gezag zijn belast;
- een dilui-zame opname in een ander gezin in de situatie dat de ouders niet meer voorzien in de kosten van opvoeding en verzorging;
- het zelfsiandig gaan wonen en in eigen onderhoud voorzien;
- het vornien van een zelfstandig gezin door het aangaan van een huwelijk of een relatie;
- het belast zijn met de zorg voor buitenhuwelijkse kinderen.

De bewijslast om aan te tonen dat de feitelijke gezinsband tussen ouder en kind niet is verbroken ligt bij de in Nederland verblijvende ouder, die de overkomst van het kind vraagt. Naarmate de scheiding tussen ouder en kind langer duurt, wordt de bewijslast

voor de persoon in Nederland zwaarder. De ouder zal goede redenen moeten aanvoeren, waarom hij of zij het kind niet eerder naar Nederland heeft laten overkomen. Tevens zal de ouder moeten aantonen op welke wijze invulling is gegeven aan de relatie tussen ouder en kind in de periode van de scheiding.

Als vastgesteld wordt dat er door bijzondere omstandigheden, zoals bijvoorbeeld een oorlogssituatie, het voor de ouder in Nederland heel moeilijk is geweest om invulling aan de band te geven, zal daar rekening mee worden gehouden. In dat geval zal de intentie van de ouder om het kind naar Nederland te laten komen van belang zijn, alsook op welke wijze de ouder deze intentie vorm heeft gegeven (bijvoorbeeld verzoek aan het Rode Kruis om het kind te zoeken, brieven, telefoontjes, etc.).

5.1.1 Gelegaliseerde stukken betreffende de familierechtelijke betrekking

De familierechtelijke relatie tot degene bij wie verblijf wordt beoogd, dient met gelegaliseerde officiële bescheiden te worden aangetoond. Naast het vereiste dat de kinderen moeten behoren tot de hiervoor onder 5 genoemde categorieën, geldt als zelfstandig toelatingsvereiste dat de familierechtelijke relatie aan de hand van officiële en gelegaliseerde bescheiden moet worden aangetoond (zie C-4 en A4/6.7.2). Dat waarborgt dat de vreemdeling die als kind van een Nederlander of vreemdeling wordt toegelaten ook daadwerkelijk een kind van die Nederlander of vreemdeling is, en dat de gegevens die bij de IND, de GBA en de verschillende overheidsdiensten bekend zijn, juist en eensluidend zijn.

Het bestaan van de familierechtelijke relatie en het overleggen van officiële en gelegaliseerde bescheiden zijn twee zelfstandige voorwaarden. Aan beide voorwaarden moet dus worden voldaan. De aanvrager kan niet in aanmerking komen voor toelating indien slechts aan één of aan geen van beide voorwaarden wordt voldaan.

Nadrukkelijk wordt gewezen op de uitzonderingen op het vereiste van legalisatie van bewijsstukken, die zijn opgenomen in de circulaire aan de ambtenaren van de burgerlijke stand en de gemeentelijke basisadministratie van 12 januari 2000 (kenmerk 500196619916) inzake legalisatie en verificatie. Deze circulaire is opgenomen in deel C-4 Vc 94. Zie ook A4/6.7.2.

Door betrokkene dienen gelegaliseerde documenten te worden overgelegd, tenzij betrokkene is vrijgesteld van het vereiste van legalisatie van documenten.

Indien een betrokkene, die verplicht is om gelegaliseerde documenten te overleggen, niet-gelegaliseerde documenten overlegt, dient deze alsnog gelegaliseerde documenten te overleggen. Indien de informatie over de legalisatie en verificatie van documenten uit het land van herkomst, zoals opgenomen in de bijlage bij de circulaire inzake legalisatie en verificatie van buitenlandse bewijsstukken betreffende de staat van personen, voor de korpschef aanleiding is om te twijfelen aan de mogelijkheid van legalisatie en/of verificatie, draagt deze de aanvraag ter verdere behandeling over aan de IND.

Indien de korpschef twijfelt aan de authenticiteit van overgelegde documenten of het vermoeden heeft dat de overgelegde documenten vals of vervalst zijn, legt de korpschef de aanvraag vergezeld van de overgelegde documenten met een verklaring van betrokkene aangaande de overgelegde dociimenten voor nader onderzoek voor aan de IND.

Indien betrokkene geen documenten kan overleggen, draagt de korpschef de aanvraag ter verdere behandeling over aan de IND, slechts indien de informatie over de legalisatie en verificatie van documenten in het land van herkomst, zoals opgenomen in de bijlage bij de circulaire inzake legalisatie en verificatie van buitenlandse bewijsstukken betreffende de staat van personen hem daartoe aanleiding geeft.

Overdracht van aanvragen door de korpschef aan de IND vindt plaats door middel van een D9 of een D16 en gebeurt pas nadat door de korpschef is vastgesteld dat aan alle overige gestelde voorwaarden in het kader van de desbetreffende procedure is voldaan. In alle gevallen informeert de korpschef de IND over de relatie tussen betrokken vreemdeling en de kinderen voor wie toelating wordt beoogd, zoals door betrokkene desgevraagd tegenover de korpschef is verklaard. Dat betekent dat door de korpschef aangegeven wordt of het volgens betrokkene gaat om een kind van beide ouders, van één van de ouders, dan wel om een adoptief of pleegkind.

In het geval van aanvragen die door de korpschef aan de IND ter verdere behandeling zijn overgedragen en waarbij door legalisatieplichtige vreemdelingen niet-gelegaliseerde documenten zijn overgelegd, verzoekt de IND het ministerie van Buitenlandse Zaken om nadere informatie terzake. De IND stelt op grond van de door het ministerie van Buitenlandse Zaken verstrekte informatie vast of de door betrokkene overgelegde documenten alsnog kunnen worden gelegaliseerd en/of geverifieerd. Indien dit het geval is wordt de aanvraag ter verdere behandeling aan de korpschef overgedragen. Indien dit niet het geval is, wordt door de IND nader onderzoek naar de overgelegde documenten gedaan. Alleen indien het documentenonderzoek geen uitsluitsel biedt wordt betrokkene gewezen op de mogelijkheid van DNA-onderzoek teneinde vast te stellen of er sprake is van een biologische afstammingsrelatie zoals door betrokkene tegenover de korpschef is verklaard.

5.1.2 Toepassing DNA-onderzoek

In het geval van aanvragen die door de korpschef ter verdere behandeling aan de IND zijn overgedragen en waarbij door betrokkene geen documenten zijn overgelegd, neemt de IND terzake contact op met het ministerie van Buitenlandse Zaken. Uit de informatie van het ministerie van Buitenlandse Zaken kan blijken dat er sprake is van bewijsnood voor betrokkene. In dat geval wijst de IND betrokkene op de mogelijkheid van DNA-onderzoek ten einde vast te stellen of er sprake is van een biologische afstammingsrelatie zoals ter plekke van de Vreemdelingendienst door betrokkene is aangegeven.

Betrokkene wordt derhalve slechts op de mogelijkheid van DNA-onderzoek gewezen in het geval er sprake is van uit beide ouders of uit één van beide ouders geboren kinderen en nadat is vastgesteld dat betrokkene aantoonbaar in bewijsnood verkeert met betrekking tot de te overleggen documenten.

Als de afstammingsrelatie door het DNA-onderzoek wordt bevestigd en aan alle overige voorwaarden wordt voldaan, wordt de aanvraag ingewilligd, tenzij overigens bekend geworden gegevens zich tegen inwilliging verzetten.

Deelname aan DNA-onderzoek geschiedt op vrijwillige basis. Indien de aanvrager geen gebruik maakt van de mogelijkheid van DNA-onderzoek, zal op grond van de beschikbare gegevens een beslissing worden genomen over de aanvraag.

Als de aanvrager instemt met een DNA-test ten behoeve van de door hem of haar aangegeven gezinsleden en met het gebruik van de uitslag van DNA-onderzoek in de procedure in kwestie, dient betrokkene een bijdrage ter uitvoering van DNA-onderzoek te storten op rekening van het laboratorium waar het DNA-onderzoek zal worden verricht. De hoogte van de bijdrage wordt afgeleid van het aantal te onderzoeken kinderen:

Aantal te onderzoeken kinderen	Hoogte bijdrage
één kind	440 gulden
twee kinderen	580 gulden
drie kinderen	720 gulden
vier kinderen	860 gulden
meer dan vier kinderen	de bijdrage wordt telkenmale opeenvolgend met 140 gulden verhoogd

De aanvrager dient de gezinsleden in het buitenland te informeren dat zij zich moeten melden bij de Nederlandse diplomatieke vertegenwoordiging. De gezinsleden van de aanvrager tekenen aldaar een verklaring van geen bezwaar met betrekking tot DNA-onderzoek. Het DNA-materiaal wordt afgenomen door een medisch gekwalificeerd persoon in aanwezigheid van een medewerker van de Nederlandse diplomatieke vertegenwoordiging en wordt door de diplomatieke vertegenwoordiging verzonden naar het laboratorium waar het DNA-onderzoek zal worden verricht.

Het DNA-materiaal van de aanvrager in Nederland wordt in één van de in de 'Circulaire legalisatie en verificatie van buitenlandse bewijsstukken betreffende de staat van personen' genoemde geaccrediteerde laboratoria in Nederland afgenomen, dan wel op een door dat laboratorium aangewezen plaats, door een medische gekwalificeerde in aanwezigheid van een vertegenwoordiger van het laboratorium.

De uitslag van het DNA-onderzoek biedt een zekerheid met betrekking tot het bestaan van een biologische afstammingsrelatie van tenminste 99,99% in het geval van beide ouders DNA-materiaal beschikbaar is, en tenminste 99,9% in het geval van één ouder DNA-materiaal beschikbaar is. De IND informeert de aanvrager over de uitslag van het DNA-onderzoek.

Indien de uitslag voor betrokkene positief is wordt de bijdrage door de IND aan betrokkene terugbetaald. Indien de uitslag negatief is, vindt er geen restitutie plaats.

Het DNA-materiaal wordt door het laboratorium vernietigd nadat de beslissing in de procedure in het kader waarvan het DNA-materiaal is afgenomen, onherroepelijk is geworden. De IND geeft daartoe een schriftelijke aanwijzing aan het laboratorium.

5.2 Algemene vereisten voor toelating van kinderen

De algemene vereisten zijn:
- familierechtelijke betrekking van het kind tot degene bij wie toelating als kind wordt beoogd (5.1.);
- bewijs van familierechtelijke betrekking (zie 5.1.1 en C-4);
- voldoende middelen van bestaan (zie 5.2.1);
- passende huisvesting (zie 5.2.2);

- geen gevaar voor de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid (zie **5.2.3).**

5.2.1 Middelen van bestaan

5.2.1.1 Uitgangspunt

Degene bij wie toelating als gezinslid wordt beoogd, moet *duurzaam* en zelfstandig beschikken over *voldoende middelen* van bestaan. De ratio van deze bepaling is dat voorkomen moet worden dat na toelating van het betreffende gezinslid aanspraak op een (aanvullende) bijstandsuitkering ontstaat dan wel een beroep op een andere uitkering gefinancierd uit de openbare middelen kan worden gedaan.

5.2.1.2 Hoofdregels

Degene bij wie toelating als gezinslid wordt beoogd moet duurzaam en zelfstandig beschikken over voldoende middelen van bestaan.

Onder *voldoende middelen van bestaan* wordt verstaan een netto-inkomen, dat ten minste gelijk is aan het bestaansminimum voor een gezin in de zin van de Algemene bijstandswet (Abw). Voor de vaststelling van het geldende bestaansminimum bestaan normbedragen, die halfjaarlijks worden bijgesteld en die kunnen worden opgevraagd bij de Gemeentelijke Sociale Dienst.
Voor de vaststelling of er sprake is van voldoende inkomen dient strikt aan deze normen te worden getoetst.

Middelen van bestaan worden als *duurzaam* beschouwd indien deze voor een periode van nog ten minste één jaar beschikbaar zijn. Ook voor zelfstandigen geldt, dat de duurzaamheid van voldoende middelen aantoonbaar moet zijn. Dit kan blijken uit een balans, een winst- en verliesrekening en uit maandelijkse opgaven van bedrijfsresultaten.

Indien bij een arbeidscontract met een duur van ten minste één jaar een proeftijd is overeengekomen, kan het contract eerst als duurzaam worden aangemerkt als de proeftijd met succes is doorlopen. In dit geval wordt de proeftijd niet in mindering gebracht op de duur van het contract.

5.2.1.3 Uitzondering op het begrip duurzaam

In verband met de flexibilisering van de arbeidsmarkt wordt door werkgevers steeds meer gebruik gemaakt van kortdurende arbeidsovereenkomsten. Hierdoor wordt het overleggen van een arbeidscontract met een minimale duur van één jaar steeds moeilijker. In dit beleid wordt derhalve aansluiting gezocht bij deze ontwikkeling. Uitgangspunt blijft echter het aantonen van de duurzaamheid van de middelen van bestaan. Beschikt degene bij wie verblijf beoogd wordt niet over een arbeidsovereen-

Sdu Uitgevers – VC (juni 2000, Aanv. 26)

komst met de minimale duur van één jaar dan wordt aan de hand van zijn arbeidsverleden vastgesteld of de duurzaamheid van zijn inkomsten voor de toekomst gegarandeerd is. Betrokkene moet in dit geval voldoen aan de volgende regel:

Inkomsten uit arbeid op basis van een arbeidsovereenkomst (inclusief uitzendwerk) met een duur van korter dan één jaar kunnen in afwijking van de hoofdregel als duurzaam worden aangemerkt, indien ten tijde van de aanvraag:
- door degene bij wie verblijf wordt beoogd reeds gedurende drie jaar onafgebroken (al dan niet op basis van overeenkomsten met een bepaalde duur) gewerkt is en in die gehele periode een inkomen uit arbeid is verworven dat ten minste gelijk is aan het toepasselijke bestaansminimum in de zin van de Algemene bijstandswet; en
- deze inkomsten uit arbeid voor nog minimaal zes maanden beschikbaar zijn.

Kortdurende tijdvakken van werkloosheid, waarin ingevolge de Werkloosheidswet een uitkering werd genoten, worden bij de driejaarsperiode als inkomen uit arbeid meegeteld. In deze driejaarsperiode mag het totaal van deze tijdvakken van werkloosheid niet meer dan 26 weken bedragen. De ratio van deze bepaling is dat kortdurende werkloosheid veroorzaakt door het overstappen van de ene baan in de andere de betrokkene niet in alle gevallen tegengeworpen wordt.

5.2.1.4 Voldoende middelen van bestaan

In het onderstaande wordt het begrip 'inkomen' nader uitgewerkt.

Als ***inkomen*** geldt:
- een inkomen uit arbeid in loondienst of een inkomen uit arbeid als zelfstandige;
- een inkomensvervangende uitkering waarvoor premie wordt afgedragen. Een uitkering waarvoor geen premie is afgedragen, zoals de Abw, wordt niet aangemerkt als voldoende middelen van bestaan in de zin van de Vreemdelingenwet; een inkomen krachtens de ZW is duurzaam indien betrokkene beschikt over een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur;
- een inkomen uit arbeid ingevolge de Wet Sociale Werkvoorziening;
- een inkomen uit vermogen: deze inkomsten zijn voldoende indien de jaarlijkse rente-inkomsten uit vermogen minimaal gelijk zijn aan de geldende bruto bijstandsnormen op jaarbasis.

Deze inkomsten uit vermogen zijn overigens pas duurzaam indien deze op het moment van de aanvraag, naast het nog beschikbaar zijn voor een periode van ten minste één jaar, reeds gedurende een periode van ten minste één jaar beschikbaar zijn geweest. Dit dient te worden aangetoond met de betreffende opgave aan de Inspecteur der Belastingen. De betrokkene dient deze opgave bij de indiening van de aanvraag te overleggen.

Voor informatie over welke inkomensbestanddelen al dan niet kunnen worden meegeteld bij de bepaling van de hoogte van het inkomen wordt verwezen naar A4/4.2.

5.2.1.5 Afwijking van het middelenvereiste

Indien verblijf wordt beoogd bij de ouders, die met elkaar gehuwd zijn, gelden in afwijking van de hiervoor beschreven middeleneis andere normen voor:
1. een Nederlander;
2. een als vluchteling toegelaten vreemdeling (zie ook B7);
3. een houder van een vergunning tot verblijf als asielgerechtigde;
4. een houder van een vergunning tot vestiging.

Is er geen sprake van een huwelijk, dan zijn onderstaande normen ook van toepassing indien verblijf beoogd wordt bij de ouders (s) (behorende tot één van bovengenoemde categorieën) met wie het kind in familierechtelijke betrekking staat.

Ten aanzien van de categorieën waarvoor een afwijking van het middelenvereiste geldt, wordt het volgende onderscheid gemaakt:

a. Personen van 18 tot 23 jaar
Als voldoende inkomen voor personen van 18 tot 23 jaar geldt:

een zelfstandig verworven inkomen uit arbeid van ten minste 32 uur per week, ongeacht de hoogte van het inkomen.

Indien betrokkene minder dan 32 uur per week werkt en daarmee ten minste 70% van het netto-normbedrag voor echtparenlgezinnen in de zin van de Abw haalt, is gezinshereniging of gezinsvorming eveneens mogelijk.

Deze middelen van bestaan worden, conform de hoofdregel, als ***duurzaam*** beschouwd indien deze voor een periode van nog ten minste één jaar beschikbaar zijn.

b. Personen van 23 jaar en ouder
Als voldoende inkomen voor personen van **23** jaar en ouder geldt:

1. een zelfstandig verworven inkomen uit een dienstverband, waarmee ten minste 70% van het netto-normbedrag voor echtparenlgezinnen in de zin van de Abw wordt verdiend;
2. een uitkering krachtens de Ww (conform het 4-uit-5-criterium van artikel 17 Ww) waarmee ten minste 70% van het netto-normbedrag voor echtparenlgezinnen in de zin van de Abw wordt verdiend.

Deze onder b.1 en b.2 genoemde middelen van bestaan worden, conform de hoofdregel, als ***duurzaam*** beschouwd indien deze voor een periode van nog ten minste één jaar beschikbaar zijn.

c. Vrijstelling van het middelenvereiste
Onderstaande categorieën worden vrijgesteld van het middelenvereiste:

1. personen van 57,5 jaar en ouder;
2. eenoudergezinnen met een of meer kinderen onder de vijf jaar voorzover zij alleen de zorg hebben voor dit kind. Het kind dient echter wel op grond van art. 9, 9a of 10 Vw of in het bezit van de Nederlandse nationaliteit in Nederland te verblijven en feitelijk te Ibehoren tot het gezin. Een persoon heeft in beginsel ook alleen de zorg voor een kind indien de buitenlandse echtgeno(o)t(e) een ontvankelijke aanvraag om toelating in Nederland heeft ingediend welke in behandeling is genomen en deze persoon in afwachting van een beslissing op de aanvraag in Nederland verblijft;
3. personen die blijvend volledig arbeidsongeschikt zijn. Indien geen zekerheid bestaat over de blijvendheid van de arbeidsongeschiktheid, dan wordt dit aangenomen indien de keuringsarts heeft vastgesteld dat op het moment van de verblijfsaanvraag:
   - sprake is van ten minste drie jaar volledige arbeidsongeschiktheid; en
   - (gedeeltelijk) herstel voor tenminste nog een jaar redelijkerwijs uitgesloten is; en
   - indien niet al op voorhand (gedeeltelijk) herstel na dit jaar te verwachten is.

De vreemdeling dient (door tussenkomst van de referent) zelf zorg te dragen voor een schriftelijke verklaring van een keuringsarts waaruit het vorenstaande blijkt (model D84). Als keuringsarts kunnen worden geaccepteerd de verzekeringsgeneeskundige van een bedrijfsvereniging of de keuringsarts van de GG&GD.

d. Langdurig werklozen

Voor langdurig werklozen die een uitkering genieten krachtens de Abw kan gezinshereniging of -vorming toch mogelijk zijn indien vastgesteld kan worden dat een langdurig werkloze, ondanks serieuze inspanningen, geen uitzicht heeft op werk om daarmee zelfstandig in zijn levensonderhoud te voorzien, terwijl hij in het verleden wel langdurig heeft deelgenomen heeft aan het arbeidsproces.

Voor langdurig werklozen wordt dit onder andere getoetst aan:
- de duur van het verblijf in Nederland;
- de duur van de werkloosheid (minimaal drie jaar);
- de duur en de aard van de werkzaamheden in het verleden;
- serieuze inspanningen om zelfstandig in het levensonderhoud te voorzien;
- uitzichten op een werkkring;
- leeftijd;
- medische aspecten.

De korpschef dient zaken waarin bovengenoemde aspecten van belang kunnen zijn voor de beoordeling van de aanvraag, voor te leggen aan de Minister van Justitie middels formulier D16.

5.2.2 Passende huisvesting

Degene bij wie toelating als gezinslid wordt beoogd, moet duurzaam beschikken over passende huisvesting.
Aan dit vereiste wordt voldaan, indien de gemeentelijke huisvestingsautoriteiten vaststellen dat het gaat om woonruimte die voor Nederlandse gezinnen in vergelijkbare omstandigheden voldoende is (C11).
De gemeente kan hierover in individuele gevallen adviseren.

Bovendien moet de huisvesting ook daadwerkelijk beschikbaar zijn.
Er dient derhalve geen bezwaar te bestaan tegen de bewoning of inwoning van de toe te laten kinderen.

Afwijking van het huisvestingsvereiste
In afwijking van het bovenstaande wordt het ontbreken van passende huisvesting niet tegengeworpen aan:
1. een Nederlander;
2. een als vluchteling toegelaten vreemdeling;
3. een houder van een vergunning tot verblijf als asielgerechtigde.

5.2.3 Geen gevaar voor de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid

Elke onvoorwaardelijk opgelegde gevangenisstraf of vrijheidsontnemende maatregel wegens een misdrijf kan een grond opleveren om een eerste verblijf te weigeren.
Dit geldt ook indien het een straf of maatregel betreft die nog niet onherroepelijk is.
Gaat het om de fase waarin de vreemdeling wordt verdacht van of vervolgd voor een misdrijf dat tot een vrijheidsstraf of een maatregel kan leiden, dan wordt de beslissing op de aanvraag voor een vergunning tot verblijf aangehouden. Ook buitenlandse strafvonnissen tellen mee (zie A4/4.3.2.2).
Een op grond van art. 21 Vw ongewenst verklaarde vreemdeling komt – ook al voldoet hij aan de voorwaarden – niet voor een vergunning tot verblijf in aanmerking (zie A5).
Gezinsleden van 18 jaar of ouder dienen een antecedentenverklaring te ondertekenen.

Afwijking van het vereiste van geen gevaar voor de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid
In afwijking van het bovenstaande geldt voor een kind van:
1. een Nederlander;
2. een als vluchteling toegelaten vreemdeling;
3. een houder van een vergunning tot verblijf als asielgerechtigde dat toelating slechts kan worden geweigerd indien ten aanzien van het kind om wiens toelating wordt gevraagd, sprake is van:
   - een onherroepelijke veroordeling tot een langdurige gevangenisstraf wegens een ernstig misdrijf; of
   - een onherroepelijke vrijheidsontnemende maatregel wegens een ernstig misdrijf; of
   - een gevangenisstraf wegens misdrijf in geval van meerdere veroordelingen of meerdere vrijheidsontnemende maatregelen wegens misdrijf; dan wel
   - gevaar voor de nationale veiligheid.

Ook buitenlandse strafvonnissen tellen mee (zie A4/4.3.2.2).

5.3 Alsnog toelating van meerderjarig geworden kinderen

5.3.1 Indien pas later aan het huisvestingsvereiste wordt voldaan

In gevallen waarin aan de kinderen wegens het ontbreken van passende huisvesting geen toelating is verleend en zij meerderjarig zijn op het moment dat wel over passende huisvesting wordt beschikt, kan alsnog een vergunning tot verblijf worden verleend, indien:

a. zij reeds iri het buitenland feitelijk tot het gezin hebben behoord van degene bij wie verblijf wordt beoogd;
b. zij tegelijkertijd met de overige gezinsleden zijn binnengekomen;
c. zij ongehuwd zijn en niet gehuwd zijn geweest;
d. zij de leeftijd van 20 jaar nog niet hebben bereikt;
e. de ouder(:;) voordat het betrokken meerderjarige kind 15 jaar werd, als woningzoekende(~wo)rd(en) ingeschreven.

5.3.2 Militaire dienst

Kinderen die in verband met de vervulling van militaire dienstplicht in het land van herkomst moesten achterblijven, komen, ook indien zij inmiddels meerderjarig geworden zijn, voor toelating in het gezin in aanmerking, mits:
a. zij reeds in het buitenland feitelijk tot het gezin hebben behoord van degene bij wie verblijf wordt beoogd;
b. zij nog minderjarig waren op het tijdstip waarop de overige gezinsleden naar Nederland vertrokken;
c. de aanvraag om toelating binnen zes maanden na ontslag uit het militaire dienst is ingediend;

d. de datum van het ontslag uit militaire dienst is aangetoond met gelegaliseerde officiële bescheiden (voor het vereiste van legalisatie en verificatie van bewijsstukken betreffende de staat van personen, zie A4/6.1.2.6).

5.4 Beperking en voorschriften

a. Beperking
De vergunning tot verblijf wordt verleend onder de beperking: 'verblijf bij ..... (naam ouder)'.

Afhankelijk van de positie op de arbeidsmarkt van de persoon waarvan het familielid afhankelijk is, wordt de beperking bij vreemdelingen vanaf 13 jaar aangevuld met een van de volgende teksten:
- arbeid is vrij toegestaan. Een tewerkstellingsvergunning is hiervoor niet vereist; of
- arbeid is uitsluitend toegestaan als de werkgever beschikt over een tewerkstelllings-vergunning; of
- het verrichten van arbeid is niet toegestaan.

b. Voorschriften
Aan de vergunning tot verblijf worden de volgende voorschriften verbonden:
- het sluiten van een – voldoende – ziektekostenverzekering, tenzij de betrokkene reeds verplicht verzekerd is krachtens de Ziekenfondswet (zie A4/6.6.1.4);
- het ondergaan van een tuberculose-onderzoek.

Een ieder die in het kader van gezinshereniging of gezinsvorming verblijf in Nederland beoogt, dient een tuberculose-onderzoek te ondergaan.
De toelating; tot Nederland kan worden geweigerd indien de betrokken vreemdeling niet meewerkt aan het tuberculose-onderzoek of niet bereid is zich voor tuberculose te laten behandelen.

De verplichting om een tuberculose-onderzoek te ondergaan, geldt niet voor EG-onderdanen en evenmin voor onderdanen van Australië, Canada, Finland, Israël, Japan, Monaco, Nieuw-Zeeland, Noorwegen, Oostenrijk, Suriname, de Verenigde Staten van Amerika, IJsland, Zweden en Zwitserland.

Voor de gevallen waarin een tuberculose-onderzoek moet worden ondergaan en de daarbij te volgen procedure wordt verwezen naar A4/6.6.2.1.

5.5 Bevoegdheid

Voor bevoegdheidsvragen wordt verwezen naar A4/6.

Ten aanzien van de verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf voor verblijf bij een Nederlander, houder van een vergunning tot vestiging en een toegelaten vluchteling, is de korpschef bevoegd tot verlenging indien er onvoldoende middelen van bestaan zijn, mits aan de overige voorwaarden wordt voldaan.

Sdu Uitgevers – VC (november 1999, Aanv. 25)

6 Verbreking gezinsband kinderen

Dit is geregeld in B2.

7 Verruimde gezinshereniging

Voor een vergunning tot verblijf komen in aanmerking gezinsleden die feitelijk behoren tot het gezin, voor zover hun achterlating een onevenredige hardheid zou betekenen.
Dit kan meerderjarige kinderen betreffen, maar bijvoorbeeld ook een oma die al jaren deel uitmaakt van het gezin.

Alvorens in te gaan op de algemene vereisten voor toelating (zie 7.2), moet eerst vastgesteld worden of het gezinslid feitelijk behoort tot het gezin van degene bij wie in Nederland verblijf wordt beoogd (zie 7.1).

7.1 Feitelijk behoren tot het gezin

De gezinsleden moeten om voor toelating in aanmerking te komen feitelijk behoren tot het gezin van degene bij wie verblijf in Nederland wordt beoogd.
De gezinsband moet reeds in het buitenland hebben bestaan.
De toegelaten gezinsleden moeten in beginsel gaan samenwonen bij degene bij wie verblijf wordt toegestaan.
Bovendien moet er sprake zijn van een morele en financiële afhankelijkheid van degene bij wie verblijf wordt verzocht, welke afhankelijkheid reeds in het buitenland moet hebben bestaan.

De gezinsband wordt geacht definitief te zijn verbroken in de volgende gevallen:
1. duurzame opneming in een ander gezin en degene bij wie verblijf wordt beoogd, is niet meer belast met het gezag of voorziet niet meer in de kosten van opvoeding en verzorging;
2. het zelfstandig gaan wonen en in eigen onderhoud voorzien;
3. het vormen van een zelfstandig gezin door het aangaan van een huwelijk of een relatie;
4. het belast zijn met de zorg voor buitenhuwelijkse kinderen.

7.1.1 Stukken betreffende de familierechtelijke betrekking

De familierechtelijke relatie tot degene bij wie verblijf wordt beoogd, dient met gelegaliseerde officiële bescheiden te worden aangetoond. Dit geldt als zelfstandig vereiste naast het bestaan van een familierechtelijke relatie. Aan beide voorwaarden moet dus worden voldaan. De aanvrager kan niet in aanmerking komen voor toelating indien slechts aan één of geen van beide voorwaarden wordt voldaan.

Nadrukkelijk wordt gewezen op de uitzondering van het vereiste van legalisatie van bewijsstukken die zijn opgenomen in de circulaire aan de ambtenaren van de burgerlijke stand en de gemeentelijke basisadministratie van 12 januari 2000 (kenmerk 500196619916) inzake legalisatie en verificatie. Deze circulaire is opgenomen in deel C-4 Vc 94. Zie ook A4/6.7.2.

Door betrokkene dienen gelegaliseerde documenten te worden overgelegd, tenzij betrokkene is vrijgesteld van het vereiste van legalisatie van documenten.

Indien een betrokkene, die verplicht is om gelegaliseerde documenten te overleggen, niet-gelegaliseerde documenten overlegt, dient deze alsnog gelegaliseerde documen-

ten te overleggen. Indien de informatie over de legalisatie en verificatie van documenten uit het land van herkomst, zoals opgenomen in de bijlage bij de circulaire inzake legalisatie en verificatie van buitenlandse bewijsstukken betreffende de staat van personen, voor de korpschef aanleiding is om te twijfelen aan de mogelijkheid van legalisatie en/of verificatie, draagt deze de aanvraag ter verdere behandeling over aan de IND.

Indien de korpschef twijfelt aan de authenticiteit van overgelegde documenten of het vermoeden heeft dat de overgelegde documenten vals of vervalst zijn, legt de korpschef de aanvraag vergezeld van de overgelegde documenten met een verklaring van betrokkene aangaande de overgelegde documenten voor nader onderzoek voor aan de IND.

Indien betrokkene geen documenten kan overleggen, draagt de korpschef de aanvraag ter verdere behandeling over aan de IND, slechts indien de informatie over de legalisatie en verificatie van documenten in het land van herkomst, zoals opgenomen in de bijlage bij de circulaire inzake legalisatie en verificatie van buitenlandse bewijsstukken betreffende de staat van personen hem daartoe aanleiding geeft.

Overdracht van aanvragen door de korpschef aan de IND vindt plaats door middel van een D9 of een D16 en gebeurt pas nadat door de korpschef is vastgesteld dat aan alle overige gestelde voorwaarden in het kader van de desbetreffende procedure is voldaan. In alle gevallen informeert de korpschef de IND over de relatie tussen betrokken vreemdeling en de kinderen voor wie toelating wordt beoogd, zoals door betrokkene desgevraagd tegenover de korpschef is verklaard. Dat betekent dat door de korpschef aangegeven wordt of het volgens betrokkene gaat om een kind van beide ouders, van één van de ouders, dan wel om een adoptief of pleegkind.

In het geval van aanvragen die door de korpschef aan de IND ter verdere behandeling zijn overgedragen en waarbij door legalisatieplichtige vreemdelingen niet-gelegaliseerde documenten zijn overgelegd, verzoekt de IND het ministerie van Buitenlandse Zaken om nadere informatie terzake. De IND stelt op grond van de door het ministerie van Buitenlandse Zaken verstrekte informatie vast of de door betrokkene overgelegde documenten alsnog kunnen worden gelegaliseerd en/of geverifieerd. Indien dit het geval is wordt de aanvraag ter verdere behandeling aan de korpschef overgedragen. Indien dit niet het geval is, wordt door de IND nader onderzoek naar de overgelegde documenten gedaan. Alleen indien het documentenonderzoek geen uitsluitsel biedt wordt betrokkene gewezen op de mogelijkheid van DNA-onderzoek teneinde vast te stellen of er sprake is van een biologische afstammingsrelatie zoals door betrokkene tegenover de korpschef is verklaard.

7.1.2 Toepassing DNA-onderzoek

In het geval van aanvragen die door de korpschef ter verdere behandeling aan de IND zijn overgedragen en waarbij door betrokkene geen documenten zijn overgelegd, neemt de IND terzake contact op met het ministerie van Buitenlandse Zaken. Uit de informatie van het ministerie van Buitenlandse Zaken kan blijken dat er sprake is van bewijsnood voor betrokkene. In dat geval wijst de IND betrokkene op de mogelijkheid van DNA-onderzoek ten einde vast te stellen of er sprake is van een biologische afstammingsrelatie zoals ter plekke van de Vreemdelingendienst door betrokkene is aangegeven.

Betrokkene wordt derhalve slechts op de mogelijkheid van DNA-onderzoek gewezen in het geval er sprake is van uit beide ouders of uit één van beide ouders geboren kinderen en nadat is vastgesteld dat betrokkene aantoonbaar in bewijsnood verkeert met betrekking tot de te overleggen documenten.

Als de afstarnmingsrelatie door het DNA-onderzoek wordt bevestigd en aan alle overige voorwaarden wordt voldaan, wordt de aanvraag ingewilligd, tenzij overigens bekend geworden gegevens zich tegen inwilliging verzetten.

Deelname aan DNA-onderzoek geschiedt op vrijwillige basis. Indien de aanvrager geen gebruik maakt van de mogelijkheid van DNA-onderzoek, zal op grond van de beschikbare gegevens een beslissing worden genomen over de aanvraag.

Als de aanvrager instemt met een DNA-test ten behoeve van de door hem of haar aangegeven gezinsleden en met het gebruik van de uitslag van DNA-onderzoek in de procedure in kwestie, dient betrokkene een bijdrage ter uitvoering van DNA-onderzoek te storten op rekening van het laboratorium waar het DNA-onderzoek zal worden verricht. De hoogte van de bijdrage wordt afgeleid van het aantal te onderzoeken kinderen:

Aantal te onderzoeken kinderen	Hoogte bijdrage
één kind	440 gulden
twee kinderen	580 gulden
drie kinderen	720 gulden
vier kinderen	860 gulden
meer dan vier kinderen	de bijdrage wordt telkenmale opeenvolgend met 140 gulden verhoogd

De aanvrager dient de gezinsleden in het buitenland te informeren dat zij zich moeten melden bij de Nederlandse diplomatieke vertegenwoordiging. De gezinsleden van de aanvrager tekenen aldaar een verklaring van geen bezwaar met betrekking tot DNA-onderzoek. Het DNA-materiaal wordt afgenomen door een medisch gekwalificeerd persoon in aanwezigheid van een medewerker van de Nederlandse diplomatieke vertegenwoordiging en wordt door de diplomatieke vertegenwoordiging verzonden naar het laboratorium waar het DNA-onderzoek zal worden verricht.

Het DNA-materiaal van de aanvrager in Nederland wordt in één van de in de 'Circulaire legalisatie en verificatie van buitenlandse bewijsstukken betreffende de staat van personen' genoemde geaccrediteerde laboratoria in Nederland afgenomen, dan wel op een door dat laboratorium aangewezen plaats, door een medische gekwalificeerde in aanwezigheid van een vertegenwoordiger van het laboratorium.

De uitslag van het DNA-onderzoek biedt een zekerheid met betrekking tot het bestaan van een biologische afstammingsrelatie van tenminste 99,99% in het geval van beide ouders DNA-materiaal beschikbaar is, en tenminste 99,9% in het geval van één ouder DNA-materiaal beschikbaar is. De IND informeert de aanvrager over de uitslag van het DNA-onderzoek.

Indien de uitslag voor betrokkene positief is wordt de bijdrage door de IND aan betrokkene terugbetaald. Indien de uitslag negatief is, vindt er geen restitutie plaats.

Het DNA-materiaal wordt door het laboratorium vernietigd nadat de beslissing in de procedure in het kader waarvan het DNA-materiaal is afgenomen, onherroepelijk is geworden. De IND geeft daartoe een schriftelijke aanwijzing aan het laboratorium.

7.2 Algemene vereisten voor toelating van gezinsleden in het kader van verruimde gezinshereniging

De algemene vereisten zijn:
- voldoende middelen van bestaan (zie 7.2.1);
- passende huisvesting (zie 7.2.2);
- geen gevaar voor de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid (zie 7.2.3).

7.2.1 Middelen van bestaan

7.2.1.1 Uitgangspunt

Degene bij wie toelating als gezinslid wordt beoogd, moet ***duurzaam*** en zelfstandig beschikken over ***voldoende middelen*** van bestaan. De ratio van deze bepaling is dat voorkomen moet worden dat na toelating van het betreffende gezinslid aanspraak op een (aanvullende) bijstandsuitkering ontstaat dan wel een beroep op een andere uitkering gefinancierd uit de openbare middelen kan worden gedaan.

7.2.1.2 Hoofdregels

Degene bij wie toelating als gezinslid wordt beoogd moet duurzaam en zelfstandig beschikken over voldoende middelen van bestaan.

Onder ***voldoende middelen van bestaan*** wordt verstaan een netto-inkomen, dat ten minste gelijk is aan het bestaansminimum voor een gezin in de zin van de Algemene bijstandswet (Abw). Voor de vaststelling van het geldende bestaansminimum bestaan normbedragen, die halfjaarlijks worden bijgesteld en die kunnen worden opgevraagd bij de Gemeentelijke Sociale Dienst.
Voor de vaststelling of er sprake is van voldoende inkomen dient strikt aan deze normen te worden getoetst.

Middelen van bestaan worden als *duurzaam* beschouwd indien deze voor een periode van nog ten minste één jaar beschikbaar zijn. Ook voor zelfstandigen geldt, dat de duurzaamheid van voldoende middelen aantoonbaar moet zijn. Dit kan blijken uit een balans, een winst- en verliesrekening en uit maandelijkse opgaven van bedrijfsresultaten.

Indien bij een arbeidscontract met een duur van ten minste één jaar een proeftijd is overeengekomen, kan het contract eerst als duurzaam worden aangemerkt als de proeftijd met succes is doorlopen. In dit geval wordt de proeftijd niet in mindering gebracht op de duur van het contract.

7.2.1.3 Uitzondering op het begrip duurzaam

In verband met de flexibilisering van de arbeidsmarkt wordt door werkgevers steeds meer gebruik gemaakt van kortdurende arbeidsovereenkomsten. Hierdoor wordt het overleggen van een arbeidscontract met een minimale duur van één jaar steeds moeilijker. In dit beleid wordt derhalve aansluiting gezocht bij deze ontwikkeling. Uitgangspunt blijft echter het aantonen van de duurzaamheid van de middelen van bestaan. Beschikt degene bij wie verblijf wordt beoogd niet over een arbeidsovereen-

komst met de minimale duur van één jaar dan wordt aan de hand van zijn arbeidsverleden vastgesteld of de duurzaamheid van zijn inkomsten voor de toekomst gegarandeerd is. Betrokkene moet in dit geval voldoen aan de volgende regel:

Inkomsten uit arbeid op basis van een arbeidsovereenkomst (inclusief uitzendwerk) met een duur van korter dan één jaar kunnen in afwijking van de hoofdregel als duurzaam worden aangemerkt, indien ten tijde van de aanvraag:
- door degene bij wie verblijf wordt beoogd reeds gedurende drie jaar onafgebroken (al dan niet op basis van overeenkomsten met een bepaalde duur) gewerkt is en in die gehele periode een inkomen uit arbeid is verworven dat ten minste gelijk is aan het toepasselijke bestaansminimum in de zin van de Algemene bijstandswet;
- deze inkomsten uit arbeid voor nog minimaal zes maanden beschikbaar zijn.

Kortdurende tijdvakken van werkloosheid, waarin ingevolge de Werkloosheidswet een uitkering werd genoten, worden bij de driejaarsperiode als inkomen uit arbeid meegeteld. In deze driejaarsperiode mag het totaal van deze tijdvakken van werkloosheid niet meer dan 26 weken bedragen. De ratio van deze bepaling is dat kortdurende werkloosheid veroorzaakt door het overstappen van de ene baan in de andere de betrokkene niet naar alle gevallen tegengeworpen wordt.

7.2.1.4 Voldoende middelen van bestaan

In het onderstaande wordt het begrip 'inkomen' nader uitgewerkt.

Als ***inkomen*** geldt:
- een inkomen uit arbeid in loondienst of een inkomen uit arbeid als zelfstandige;
- een inkomensvervangende uitkering waarvoor premie wordt afgedragen. Een uitkering waarvoor geen premie is afgedragen, zoals de Abw, wordt niet aangemerkt als voldoende middelen van bestaan in de zin van de Vreemdelingenwet; een inkomen krachtens de ZW is duurzaam indien betrokkene beschikt over een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur;
- een inkomen uit arbeid ingevolge de Wet Sociale Werkvoorziening;
- een inkomen uit vermogen: deze inkomsten zijn voldoende indien de jaarlijkse rente-inkomsten uit vermogen minimaal gelijk zijn aan de geldende bruto bijstandsnormen op jaarbasis.

Deze inkomsten uit vermogen zijn overigens pas duurzaam indien deze op het moment van de aanvraag, naast het nog beschikbaar zijn voor een periode van ten minste één jaar, reeds gedurende een periode van ten minste één jaar beschikbaar zijn geweest. Dit dient te worden aangetoond met de betreffende opgave aan de Inspecteur der Belastingen. De betrokkene dient deze opgave bij de indiening van de aanvraag te overleggen.

Voor informatie over welke inkomensbestanddelen al dan niet kunnen worden meegeteld bij de bepaling van de hoogte van het inkomen wordt verwezen naar A4/4.2.

7.2.1.5 Afwijking van het middelenvereiste

Indien door een vreemdeling verblijf wordt beoogd bij ouders, die met elkaar gehuwd zijn, gelden in afwijking van de hiervoor beschreven middeleneis andere normen voor:
1. een Nederlander;
2. een als vluchteling toegelaten vreemdeling (zie ook B7);
3. een houder van een vergunning tot verblijf als asielgerechtigde;
4. een houder van een vergunning tot vestiging.

Is er geen sprake van een huwelijk, dan zijn onderstaande normen ook van toepassing indien door een vreemdeling verblijf wordt beoogd bij ouders (behorende tot één van bovengenoemde categorieën) met wie het in familierechtelijke betrekking staat.

Ten aanzien van de categorieën waarvoor een afwijking van het middelenvereiste geldt, wordt het volgende onderscheid gemaakt:

***a. Personen van 18 tot** 23 jaar*

Als voldoende inkomen voor personen van 18 tot 23 jaar geldt:

een zelfstandig verworven inkomen uit arbeid van ten minste 32 uur per week, ongeacht de hoogte van het inkomen.

Indien betrokkene minder dan 32 uur per week werkt en daarmee ten minste 70% van het netto-normbedrag voor echtparen/gezinnen in de zin van de Abw haalt, is gezinshereniging of gezinsvorming eveneens mogelijk.

Deze middelen van bestaan worden, conform de hoofdregel, als ***duurzaam*** beschouwd indien deze voor een periode van nog ten minste één jaar beschikbaar zijn.

b. Personen van 23 jaar en ouder
Als voldoende inkomen voor personen van **23** jaar en ouder geldt:

1. een zelfstandig verworven inkomen uit een dienstverband, waarmee ten minste 70% van het netto-normbedrag voor echtparen/gezinnen in de zin van de Abw wordt verdiend;
2. een uitkering krachtens de Ww (conform het 4-uit-5-criterium van artikel 17 Ww) waarmee ten minste 70% van het netto-normbedrag voor echtparen/gezinnen in de zin van de Abw wordt verdiend.

Deze onder b.1 en b.2 genoemde middelen van bestaan worden, conform de hoofdregel, als ***duurzaam*** beschouwd indien deze voor een periode van nog ten minste één jaar beschikbaar zijn.

c. Vrijstelling van het middelenvereiste
Onderstaande categorieën worden vrijgesteld van het middelenvereiste:

1. personen van 57,5 jaar en ouder;
2. een-ouder gezinnen met een kind jonger dan vijf jaar voorzover zij alleen de zorg hebben voor dit kind. Het kind dient wel rechtmatig in Nederland te verblijven en feitelijk te behoren tot het gezin. Een persoon heeft in beginsel ook alleen de zorg voor een kind indien de buitenlandse echtgeno(o)t(e) een ontvankelijke aanvraag om toelating in Nederland heeft ingediend en in afwachting van een beslissing op de aanvraag in Nederland verblijft;
3. personen die blijvend volledig arbeidsongeschikt zijn.

d. Langdurig werklozen
Voor langdurig werklozen die een uitkering genieten krachtens de Abw kan gezinshereniging of -vorming toch mogelijk zijn indien vastgesteld kan worden dat een langdurig werkloze, ondanks serieuze inspanningen, geen uitzicht heeft op werk om daarmee zelfstandig in zijn levensonderhoud te voorzien, terwijl hij in het verleden wel langdurig heeft deelgenomen heeft aan het arbeidsproces.

Voor langdurig werklozen wordt dit onder andere getoetst aan:
- de duur van het verblijf in Nederland;
- de duur van de werkloosheid (minimaaldrie jaar);
- de duur en de aard van de werkzaamheden in het verleden;
- serieuze inspanningen om zelfstandig in het levensonderhoud te voorzien;

Een ieder die in het kader van gezinshereniging verblijf in Nederland beoogt, dient een tuberculose-onderzoek te ondergaan. De toelating tot Nederland kan worden geweigerd indien de betrokken vreemdeling niet meewerkt aan het tuberculose-onderzoek of niet bereid is zich voor tuberculose te laten behandelen.
De verplichting om een tuberculose-onderzoek te ondergaan geldt niet voor EG-onderdanen en evenmin voor onderdanen van Australië, Canada, Finland, Israël, Japan, Monaco, Nieuw-Zeeland, Noorwegen, Oostenrijk, Suriname, de Verenigde Staten van Amerika, IJsland, Zweden en Zwitserland.

Voor de gevallen waarin een tuberculose-onderzoek moet worden ondergaan en de daarbij te volgen procedure wordt verwezen naar A416.6.2.1.

7.4 Bevoegdheid

Voor bevoegdheidsvragen wordt verwezen naar A4/6.

Sdu J&F – VC (oktober 1994, Aanv. 12)

8 Verbreking gezinsband

Bij verbreking van de gezinsband dient te worden beoordeeld of de vreemdeling voor voortgezet verblijf in aanmerking komt.
Die situatie doet zich voor indien:
- de vreemdeling niet langer behoort tot het gezin van degene bij wie verblijf was toegestaan; of
- degene bij wie verblijf was toegestaan, is overleden; of
- degene bij wie verblijf was toegestaan, zich vrijwillig in het buitenland heeft gevestigd; of
- het verblijf van de hoofdpersoon is beëindigd.

8.1 Gezinsband korter dan drie jaar

Indien de gezinsband minder dan drie jaar heeft bestaan, komt de vreemdeling in beginsel niet in aanmerking voor voortgezet verblijf.
Het verblijf dient te worden beëindigd door intrekking of weigering van de verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf.

Uitgangspunt
Zelfs als de vreemdeling in deze situatie arbeid al dan niet in loondienst verricht, dient het voortgezet verblijf in beginsel te worden geweigerd. Het was de vreemdeling immers uits'luitend toegestaan arbeid te verrichten gedurende het verblijf in het kader van verruimde gezinshereniging.

Afwijking
Voortgezet verblijf Turkse werknemers
Voor een Turkse onderdaan die is toegelaten in het kader van verruimde gezinshereniging geldt, indien de relatie tot de hoofdpersoon binnen drie jaar is verbroken, het volgende.
Een Turkse onderdaan komt in die situatie voor voortgezet verblijf in aanmerking indien aan de volgende vereisten wordt voldaan:
- betrokkerie moet reeds gedurende 1 jaar onafgebroken arbeid in loondienst verrichten op basis van een vergunning tot verblijf en een tewerkstellingsvergunning of een aantekening krachtens art. 4 Wav danwel zonder dat een tewerkstellingsvergunning ex art. 4 Wav vereist was (verklaringen ex art. **3** Wabw blijven tot maximaal 1 september 1998 geldig); en
- de werkgever heeft nog voortgezette werkgelegenheid; en
- betrokkerie beschikt over voldoende middelen van bestaan; en
- er mag geen sprake zijn van gevaar voor of inbreuk op de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid.

Indien de Turkse werknemer recht heeft op voortgezet verblijf en reeds beschikte over een vergunning tot verblijf met een aantekening (of een verklaring) dan dient een vergunning tot verblijf te worden verleend onder de beperking: 'het verrichten van arbeid al dan niet in loondienst.' Arbeid is vrij toegestaan. Een tewerkstellingsvergunning is niet vereist. Heeft de Turkse werknemer recht op voortgezet verblijf maar beschikte deze niet over een aantekening (of verklaring) dan dient een vergunning tot verblijf te worden verleend onder de beperking 'arbeid in loondienst uitsluitend bij werkgever ..... (naam)'. Na drie jaar onafgebroken arbeid in loondienst bij de betrokken werkgever kan de beperking worden gewijzigd in 'arbeid is vrij toegestaan. Een tewerkstellingsvergunning is niet vereist.'

Indien betrokkene binnen drie jaar onvrijwillig werkloos of arbeidsongeschikt wordt, of de arbeidsovereenkomst op een andere grond wordt beëindigd, heeft betrokkene geen recht op voortgezet verblijf.

8.2 Gezinsband drie jaar of langer

De vreemdeling die voor verruimde gezinshereniging is toegelaten en dientengevolge ten minste drie jaar in het bezit is geweest van een afhankelijke vergunning tot verblijf, kan in aanmerking komen voor een zelfstandige verblijfstitel.
Komt de vreemdeling niet in aanmerking voor een vergunning tot vestiging, voor een vergunning tot verblijf op grond van klemmende redenen van humanitaire aard of voor een vergunning voor een ander doel dan het verrichten van arbeid, dan wordt betrokkene in het bezit gesteld van een vergunning tot verblijf onder de beperking 'het verrichten van arbeid al dan niet in loondienst', ook al heeft hij op dat moment geen werk. Arbeid is uitsluitend toegestaan als de werkgever beschikt over een tewerkstellingsvergunning.

Houders van een aantekening krachtens art. 4 Wav
De vergunning tot verblijf wordt verleend onder de beperking: 'het verrichten van arbeid al dan niet in loondienst'. Arbeid is vrij toegestaan. Een tewerkstellingsvergunning is hiervoor niet vereist.
Deze vergunning tot verblijf wordt verleend voor één jaar.

Indien de vreemdeling na dat jaar beschikt over werk voor nog ten minste een jaar, komt hij voor voortgezet verblijf voor arbeid in loondienst of voor arbeid als zelfstandige in aanmerking. Nadien is het beleid inzake buitenlandse werknemers (B11) onverkort van toepassing. (Ingeval van zelfstandigen dient B11 analoog te worden toegepast.)
Indien de vreemdeling na dat jaar niet beschikt over werk voor nog ten minste één jaar, dient verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf te worden geweigerd.

8.3 Het verblijf van de vreemdeling behoort wegens klemmende redenen van humanitaire aard te worden voortgezet

Klemmende redenen van humanitaire aard kunnen leiden tot voortgezet verblijf, bijvoorbeeld:
a. omdat de vreemdeling(e) nauwe banden heeft met Nederland of in Nederland wonende personen; of
b. omdat terugkeer naar het land van herkomst redelijkerwijs niet verlangd kan worden.

In het algemeen kan worden gesteld dat naarmate de betrokkene langer in Nederland heeft verbleven het waarschijnlijker wordt dat voortgezet verblijf wegens klemmende redenen van humanitaire aard behoort te worden toegestaan.

Indien de korpschef van oordeel is dat zo'n geval zich voordoet, dient de zaak door middel van formulier D16 te worden voorgelegd aan de Minister van Justitie.

8.4 Bevoegdheid

Voor bevoegdheidswagen wordt verwezen naar A4/6.

9 Toelating van vreemdelingen van 65 jaar en ouder

9.1 Algemene vereisten voor toelating

a. De betrokken vreemdeling is alleenstaande in het land van herkomst.

b. (Vrijwel) Alle kinderen van de betrokken vreemdeling wonen in Nederland. Indien er één of meer kinderen in het land van herkomst wonen die geacht kunnen worden om voor de opvang van betrokkene zorg te dragen, is toelating op grond van dit beleid niet mogelijk.

c. De betroltken vreemdeling dient aan de hand van gelegaliseerde officiële bescheiden aan te tonen dat aan de hierboven onder a en b genoemde voorwaarden wordt voldaan. Voor uitzonderingen op het vereiste van legalisatie en verificatie van bewijsstukken zie hoofdstuk C-4.

d. Alle in Nederland verblijvende kinderen zijn in het bezit van een, vergunning tot vestiging. dan wel een vergunning tot verblijf als asielgerechtigde, zijn toegelaten als vluchteling of hebben de Nederlandse nationaliteit.

e. Een van de kinderen beschikt, onderscheidenlijk de kinderen beschikken, duurzaam over voldoende middelen van bestaan om mede te kunnen voorzien in de kosten van levensonderhoud van de betrokken vreemdeling.
Het normbedrag voor de voldoende middelen van bestaan is de bijstandsnorm voor een alleenstaande in aanvulling op het normbedrag dat geldt voor degene(n) bij wie toelating wordt beoogd.

f. Er is passende huisvesting voor de betrokken vreemdeling.

g. De betrokken vreemdeling vormt geen bedreiging voor de openbare orde.

9.2 Beperking en voorschriften

a. Beperking
De vergunning tot verblijf wordt verleend onder de beperking: 'verblijf bij .....(naam van het kind dat voorziet in het levensonderhoud of van een van de kinderen die gezamenlijk in het levensonderhoud voorzien)'.

Afhankelijk van de positie op de arbeidsmarkt van de persoon waarvan het familielid afhankelijk is, wordt de beperking aangevuld met de volgende tekst:
'– arbeid is vrij toegestaan. Een tewerkstellingsvergunning is hiervoor niet vereist. '.

b. *Voorschriften*
Aan de vergunning tot verblijf worden de volgende voorschriften verbonden:
- het sluiten van een – voldoende – ziektekostenverzekering, tenzij de betrokkene reeds verplicht verzekerd is krachtens de Ziekenfondswet (zie A4/6.6.1.4);
- het ondergaan van een tuberculose-onderzoek.

Een ieder die verblijf in Nederland beoogt, dient een tuberculose-onderzoek te ondergaan. De toelating tot Nederland kan worden geweigerd indien de betrokken vreem-

deling niet meewerkt aan het tuberculose-onderzoek of niet bereid is zich voor tuberculose te laten behandelen.

De verplichting om een tuberculose-onderzoek te ondergaan geldt niet voor EU/EER-onderdanen en evenmin voor onderdanen van Australië, Canada, Israël, Japan, Monaco, Nieuw-Zeeland, Suriname, de Verenigde Staten van Amerika en Zwitserland.
Voor de gevallen waarin een tuberculose-onderzoek moet worden ondergaan en de daarbij te volgen procedure wordt verwezen naar A4/6.6.2.1.

9.3 Bevoegdheid

Voor bevoegdheidsvragen wordt verwezen naar A4/6.

10 Overige bijzondere categorieën gezinsleden

Voor de voorwaarden voor toelating van onderstaande categorieën gezinsleden wordt verwezen naar de desbetreffende hoofdstukken.

a. Gezinsleden van vreemdelingen die behoren tot een van de in art. 94 Vb genoemde categorieën van verblijfsgerechtigden: zie **B4.**

b. Gezinsleden van diplomatieke ambtenaren en andere geprivilegieerde vreemdelingen: zie **B20.**

c. Gezinsleden van niet-geprivilegieerde NAVO-militairen of NAVO-burgerpersoneel: zie B20.

d. Gezinsleden van Surinaamse onderdanen: zie B10.

e. Gezinsleden van vreemdelingen werkzaam op Nederlandse schepen en boorplatformen of in het internationale wegtransport: zie **B11.**

f. Gezinsleden van voor studie toegelaten vreemdelingen: zie **B14.**

g. Gezinsleden van toegelaten vluchtelingen: zie B7/17.

VC, januari 1994, Aanv. 8

11 Familie- of gezinsleven

11.1 Eerste toelating

Bij de beantwoording van de vraag of een beslissing in overeenstemming is met art. 8 EVRM spelen de volgende vragen een rol.
a. Is er sprake van een familie- of gezinsleven in de zin van art. 8 EVRM?
b. Levert het niet toestaan van het verblijf aan die vreemdeling een inmenging op in het recht op eerbiediging van het familie- of gezinsleven van betrokkenen?
c. Is deze inmenging gerechtvaardigd op grond van art. 8, tweede lid, EVRM?

Indien de vreemdeling niet eerder een verblijfstitel op grond van art. 9 of 10 Vw had die hem tot uitoefening van dat familie- of gezinsleven in Nederland in staat stelde, zal niet-inwilliging van de aanvraag in beginsel geen inmenging opleveren. In zo'n geval kan doorgaans van betrokkenen worden gevergd dat zij het familie- of gezinsleven op dezelfde wijze voortzetten als voor het moment, waarop verblijf hier te lande is gevraagd.
In zo'n geval zal echter bezien moeten worden of er voor de Nederlandse Staat een positieve verplichting bestaat de aanvraag om een vergunnig tot verblijf van de vreemdeling in te willigen, om hem zodoende in staat te stellen het familie- of gezinsleven in Nederland uit te oefenen.
In beginsel bestaat er geen positieve verplichting in het geval van eerste toelating. Veelal gaat het daarbij om factoren die al zijn beoordeeld bij de meer algemene toets aan de klemmende redenen van humanitaire aard, zoals:
- de leeftijd;
- de situatie in het land van herkomst;
- de afhankelijkheid van familie in Nederland en de Nederlandse nationaliteit van gezinsleden.

In de beslissing dient daaraan wel een overweging te zijn gewijd.

11.2 Voortgezet verblijf

Bij de beantwoording van de vraag of een beslissing in overeenstemming is met het gestelde in art. 8 EVRM spelen de volgende vragen een rol.
a Is er sprake van een familie- of gezinsleven in de zin van art. 8 EVRM?
b. Levert het niet toestaan van het voortgezet verblijf aan die vreemdeling een inmenging op in het recht op eerbiediging van het familie- of gezinsleven van betrokkenen?
c. Is deze inmenging gerechtvaardigd op grond van art. 8, tweede lid, EVRM?

Familie- of gezinsleven
- De verhouding tussen echtgenoten die een wettig en echt huwelijk hebben gesloten, dient te worden aangemerkt als 'family life'. In alle gevallen moet het gaan om echtgenoten die ook daadwerkelijk samenleven dan wel beogen dit te gaan doen.
- De band die bestaat tussen ouders en de uit hun huwelijk geboren kinderen levert 'family life' op. De familierechtelijke betrekking die tussen hen bestaat, is derhalve voldoende om te spreken van familie- of gezinsleven.

Na echtscheiding of verbreking van een relatie blijft het familie- of gezinsleven tussen ouder:; en minderjarige kinderen bestaan, ook al is er geen samenwoning meer, indien er sprake is van:

- regelmatig en frequent contact tussen de niet verzorgende ouder en het kind;
- een omgangsregeling;
- een bijdrage in de kosten van verzorging en opvoeding van het kind.

Is er sprake van familie- of gezinsleven, dan is het steeds aan de overheid om aannemelijk te maken dat een inmenging in een concreet geval gerechtvaardigd is te achten. Van inmenging kan sprake zijn als de verblijfstitel die de vreemdeling in staat stelde hier familie- of gezinsleven te hebben met bepaalde personen, wordt ingetrokken of de geldigheidsduur daarvan niet wordt verlengd.
Indien het gaat om de weigering voortgezet verblijf toe te staan, zal er al snel sprake zijn van inmenging. Op het moment dat er sprake is van inmenging dient er getoetst te worden aan art. 8, tweede lid, EVRM en moet er gekeken worden of de inmenging gerechtvaardigd is. Hierbij vindt een belangenafweging plaats tussen enerzijds het algemeen belang en anderzijds het persoonlijk belang van betrokkene bij het hier in Nederland voortzetten van het gezinsleven.
Bij de afweging spelen verschillende factoren een rol, bijvoorbeeld:
- de duur van het verblijf hier te lande;
- eventuele inbreuken op de openbare orde;
- afhankelijkheid van de openbare kas.

Als het gaat om familie- of gezinsleven met een kind met de Nederlandse nationaliteit levert de weigering van voortgezet verblijf aan de vreemdeling die het kind verzorgt en opvoedt een inmenging op als hijlzij voordien een verblijfstitel had die hem/haar tot dit familie- of gezinsleven in staat stelde. Hierbij is de leeftijd en de mate van gewortelheid van het kind in de Nederlandse samenleving van belang.
Inmenging in het familie- of gezinsleven tussen een vreemdeling en een kind met de Nederlandse nationaliteit is in het algemeen gerechtvaardigd, indien dit kind zeer jong is en nog geen onderwijs volgt en daardoor nauwelijks in de Nederlandse samenleving is geïntegreerd.

In het geval er wel sprake is van familie- of gezinsleven, maar weigering van voortgezet verblijf levert geen inmenging op in het recht op eerbiediging van het familie- of gezinsleven, moet de vraag worden onderzocht of zich in dat geval zodanige feiten of omstandigheden voordoen dat het recht op het familie- of gezinsleven voor de Nederlandse Staat de positieve verplichting meebrengt de vreemdeling voortgezet verblijf toe te staan. Veelal gaat het daarbij om factoren die al zijn beoordeeld bij de meer algemene toets aan de klemmende redenen van humanitaire aard, zoals:
- de leeftijd;
- de situatie in het land van herkomst;
- de afhankelijkheid van familie in Nederland en de Nederlandse nationaliteit van gezinsleden.
  In de beslissing dient daaraan wel een overweging te zijn gewijd.

11.3 Beperking

De vergunning tot verblijf wordt verleend onder de beperking: 'uitoefenen van gezinsleven conform artikel 8 EVRM tussen ... (naam betrokkene) en ....(naam familielid)'.
Afhankelijk van de positie op de arbeidsmarkt van de persoon waarvan het familielid afhankelijk is, wordt de beperking bij vreemdelingen vanaf 13 jaar aangevuld met een van de volgende teksten:

Sdu Uitgevers J&F – VC (november 1997, Aanv. 19)

- arbeid is vrij toegestaan. Een tewerkstellingsvergunning is daarvoor niet vereist; of
- arbeid is uitsluitend toegestaan als de werkgever beschikt over een tewerkstellingsvergunning.

Voor bevoegdheidsvragen wordt verwezen naar **A416.10.2** onder b.

Sdu Uitgevers J&F – VC (november 1997, Aanv. 19)